

- Magdaléna újra száguld
- Zsuká - a klónok támadása?
- Különvélemény, kétszer
- Terítéken a Bécsi Kávézó
- Kell nekünk a népzene?

Főiskolai magazin

Ata Iránban:

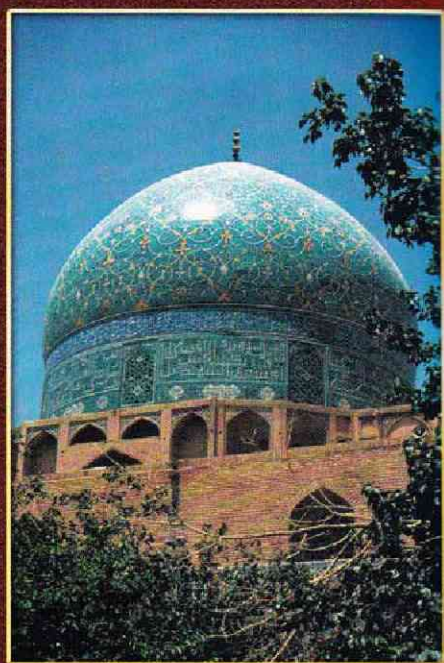
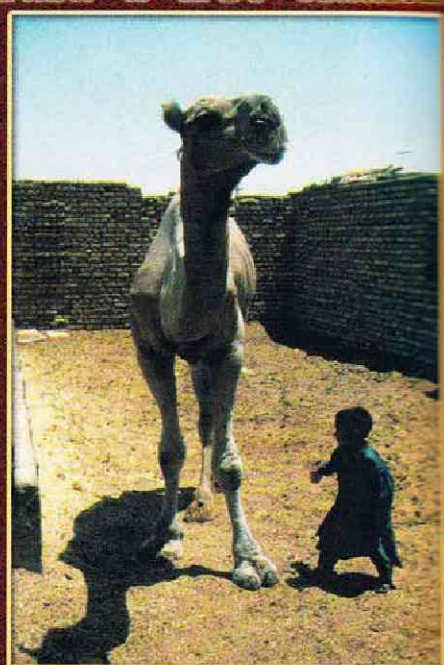
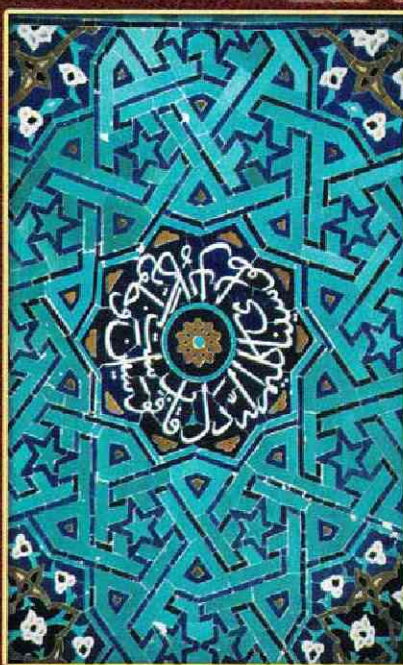
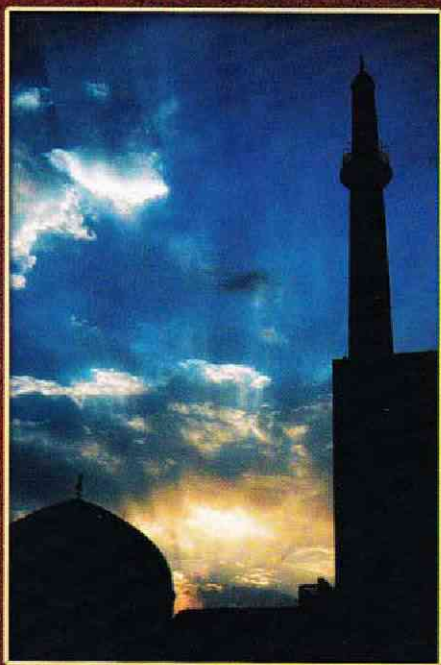

A VADKELET MEGHODÍTÁSA

XIII. évfolyam 2. szám október

A VADKELET MEGHÓDÍTÁSA

Ata írása a 26. oldalon

A tartalomról

Interjú a HÖK elnökével (8)

Nyelvvizgázzunk! De hol? (13)

Summoning & a tolkeni világ (20)

Rizsázzunk Rózsával (31)

Címlap: Csiszer István

Az SZTE JGYTFK
hallgatóinak
magazinja
Kiadja az SZTE JGYTFK
Hallgatói Önkormányzata
Felelős kiadó
Nagy Zoltán Péter
Főszerkesztő
Varga Györgyi
Főszerkesztő-helyettes
Csiszer István

Munkatársak: Balogh Edina & Antal Lajos (interjú-ász) •
Bardócz Áta (opázis) • Blackie & Lajos (hangár) •
Óstván (Béla apja, östál-Ömester, dizájn) •
Cs. Szabó Zsuzsa (terítés, fotó) • Dajka Adám (internet) •
Márok Attila, Kovács Krisztián (grafika) • Neisz Laura
(eufória) • Nyunyecz (keresztTűz) •
Szabó Katalin (Túl oldal) • Szilcz Eszter (filmszínház) •
Szlanicsán Rózsa (lélekmorzsák)

Marketing
Görög Zsolt
Tördelés
WarNews
Fényezés
Neisz Laura, Agó
Terjesztés
Ibolya

A szerkesztőség címe
6725 Szeged

Boldogasszony sugárút 6.
tumagazin@mailbox.hu

tu.webradio.hu

Telefon/fax
(62) 544-759

Nyomás

Engi nyomda
(62) 424-964

Megjelenik 3000 példányban

Az Irodalmi és Művészeti Akadémia Támogatásával

Alapítva 1990-ben
Eng. szám: B/15K/198/CS/1992

Szerkesztői levél

Kicsiny városunkat októberben elárasztja a kultúra, és szerencsére ez most a szó legnemesebb értelmében történik, elsejétől három héten keresztül hetedik alkalommal lehetünk részesei az Őszi Kulturális Fesztiválnak.

A rendezvénysorozat ismét sokrétűnek ígérkezik, és talán mindenki megtalálja a szívéhez igazán közel állót e színes kavalkádból.

A „kultúra” szele már szeptember utolsó hetében is fújdogált, bár a kicsiny szellő elég nagy vihart kavart Demis Roussoss koncertjén. Rossz nyelvek szerint a művésznek némi „Homoki” hatására a szeme sem rebbent, ajka sem mozdult, hangja mégis betöltötte a teret..., de szerencsére a fütytykoncert után jöttek a Boney M „lányok” és mindent feledtetek...

Fejretekletesen sikerültek a nagy év eleji bulik is, a diákság apraja-nagyja belevetette magát az éjszakai életbe, és aktívan megkezdte a szorgalmi időszakot. De a lazítás közepette se feledkeztek meg arról, hogy vésszen közelednek a végső határidők, figyeljete az órafelvételre, mert úgy járhattok, mint „szegény” viszkis, a várakozásoknál többet ülhetek, de azért Ti az iskolapadban.

Most pedig térjünk át egy kicsit prózaibb dologhoz. Mielőtt kikerekedne szemünk az ösztöndíj-elosztási rendszer láttán, ajánlom figyelmetekbe, hogy olvassátok el az erről szóló írásunkat, és talán választ kaphattok eme juttatás útvesztőinek kérdéseire.

S ha minden szeptemberi megpróbáltatást túléltünk, átvészeltük a TO előtti sorban állást, gyarapítottuk szókincsünket, megtaláltuk az óráink helyét, kezdődhet a mi „való világunk”. Ahol, ha nem is ülünk órákon keresztül pezsgőfürdőben, és nem fénymásoljuk le magunkat (bár a TÁK melletti fénymásolónál erre már többször is volt példa), és még csak ki sem szavazzuk egymást, és nem válunk bugyuta dolgok miatt híressé, vagy inkább hírhedté, talán mégis megtaláljuk helyünket.

Végezetül minden kedves végzős „kistanárnak” sikeres és zökkenőmentes tanítási gyakorlatot kívánok, és sok-sok türelmet a jövő nemzedékéhez!

Varga Györgyi

**Lapunk a Magyar
Egyetemi és Főiskolai
Sajtó Egyesület tagja**

Támogatónk az

H í r e k

Egyetemi horgászverseny ötödször

A Szegedi Tudományegyetem és az Egyetemi Hallgatói Önkormányzat a nagy sikerre való tekintettel ez évben is meghirdeti az V. SZTE Nevezéses Horgászversenyt. A verseny 2002. október 5-én, szombaton, reggel 7-től kerül megrendezésre a Gróf Széchenyi István Víz-tározón, közismertebb nevén a Maty-éren.

A Kupára három főből és egy, nem horgászó csapatvezetőből álló csapatok nevezhetnek. A pálya végességé okán összesen ötven csapat nevezését áll módjában a szervezőknek elfogadni, mégpedig 20 oktatói csapat, 15 hallgatói csapat és 15 nem oktató dolgozói csapat kategóriákban. Vegyes összetételű csapatok esetén a csapat, többsége szerinti kategóriába kerül besorolásra. A nevezés feltétele, hogy a csapat minden tagja az SZTE egyetemi polgára legyen.

A csapatnévsort tartalmazó nevezéseket 2002. szeptember 27-én 14.00-ig lehet leadni személyesen az SZTE EHÖK Irodán, vagy a 62/544-846-os telefonszámon. A Kupa csapat (I-III. helyezés) és egyéni (I-III. helyezés) küzdelemben kerül díjazásra.

Tervezett napirend:

7.00-7.30	Érkezés
7.30-8.00	Megnyitó
8.00-8.25	Felkészülés
8.25-8.30	Etetés
8.30-11.30	Horgászat
12.00	Ebéd
12.30	Ünnepélyes eredményhirdetés

Versenyszabályok:

Egy szektorban egy csapatból egy versenyző horgász. A csapatverseny végeredménye a csapatok tagjai által fogott halak összömege alapján alakul ki. Az egyéni verseny sorrendje (kategóriánként) a fogott halak összömege alapján dől el. A verseny az országos általános versenyszabályok szerint folyik (egy bot, csak úszós készséggel). A versenyen sem méret-, sem darabkorlátozás nincs. A kifogott halakat mindenki köteles életben tartani és a mérlegelés után a vízbe visszaereszteni.

A verseny időtartama: 3 óra.

A rendezvény támogatói az SZTE Rektori Hivatal, az SZTE EHÖK, az Universitas-Szeged KHT. és a Szegedi Tudományegyetem Polgáriért Alapítvány.

Kabinet - pályázaton nyerve

A szegedi Egyetemi Könyvtár az Oktatási Minisztérium NIIF pályázatán egy 20 gépből álló kabinetet nyert.

A kabinet használatának célja az, hogy a könyvtár olvasói elsősorban a hallgatók, lehetőséget kapjanak az elektronikus folyóiratok, adatbázisok használatára.

A könyvtár által – különböző konzorciumokban való részvétel útján – biztosított teljes szövegű elektronikus folyóiratok száma meghaladja a két és félezret. Erről tájékoztató is található a könyvtár honlapján: <http://www.bibl.u-szeged.hu/bibl/online/tajekoztat.html>.

Az OM Elektronikus Információ Szolgáltatásban való részvétel révén az egyetem minden polgára számára használhatóak a következő adatbázisok: a Web of Science, az Elsevier Science Direct közel 30 millió rekorddal, 1,5 millió teljes szövegű cikkel, a Swetsnet Navigator több száz teljes szövegű folyóirata, valamint egyéb szolgáltatások, mint akadémiai folyóiratok, szótárak, és nyelvi tesztek.

Mindezeket a szolgáltatásokat a könyvtárban elhelyezett EISZ kabinet gépein a könyvtár beiratkozott olvasói elérhetik és használhatják. A gépeket érvényes diákigazolvánnyal vagy olvasói jeggyel lehet használni. Egy nap egy olvasó maximum kétszer egy órára használhatja a gépet – az igazságosabb használat kialakítása érdekében.

„Az Egyetemi Könyvtár fő törekvése, hogy ezeknek a szolgáltatásoknak a használatát a legnagyobb mértékben segítse. Ezért, amennyiben egy tanszék vagy intézet oktatói vagy hallgatói részletesebb ismertetést szeretnének kapni a kabinet szolgáltatásairól, akkor előzetes bejelentkezés alapján erre hétfő délelőttönként lehetőséget biztosítunk.” – tájékoztató Bakonyi Géza igazgatóhelyettes.

Egyetemi Vers és Prózamondó Versenyt rendez az SZTE

A Szegedi Tudományegyetem Kulturális Irodája Egyetemi Vers és Prózamondó Versenyt hirdet az egyetem nappali tagozatos és PhD hallgatói számára. A pályázóknak magyar szerzők három szabadon választott versével vagy prózájával kell nevezniük, az egyik mű frójának kortárs alkotónak kell lennie. Egy-egy vers illetve próza műsorideje nem haladhatja meg a 10 percet.

A zsűri egy első (20.000 Ft), egy második (15.000 Ft), egy harmadik díjat (10.000 Ft), valamint egy jutalmat (5.000 Ft) oszt ki. A versenyre előreláthatólag november második felében kerül sor.

Az előadói versenyekre az SZTE Kulturális Irodában (Dugonics tér 13. II. em.) kapható nevezési lapon lehet jelentkezni 2002. november 8-ig.

Újra Egyetemi Zenei Verseny Szegeden

A Szegedi Tudományegyetem Kulturális Irodája Egyetemi Zenei Versenyt hirdet az egyetem nappali tagozatos és PhD hallgatói számára. A versenyen a komolyzene illetve a népzene körébe tartozó (esetleg a komolyzene és a könnyűzene határterületére tartozó), összesen 5-30 perc műsoridejű hangszeres vagy vokális szólódarabok és kamaraművek, illetve eredeti (nem zeneszerzői felkölöztetésű) népzenei anyag énekes vagy autentikus hangszeres előadásával lehet részt venni. Szólistaként a Szegedi Tudományegyetem nappali tagozatos és PhD hallgatói indulhatnak, kivéve a Konzervatórium hallgatóit illetve a JGYTFK ének-zene szakos hallgatóit. Kamaracsoportok esetén az előadók maximális létszáma hat fő, a tagok legalább felének az SZTE hallgatójának kell lenni. A versenyzők esetleges zongora- vagy egyéb hangszeres kísérője bárki lehet. A verseny a jelentkezők nagyobb száma esetén várhatóan két fordulós: a selejtezőt követő döntő során nyilvános hangversenyen ítéli oda a szakzsűri a díjakat, pénzjutalmakat.

A hangszeres és az énekes versenyzők, valamint a komolyzenei és a népzenei előadók külön kategóriában versenyeznek, a győzteseket külön-külön díjazzzák.

Az Egyetemi Zenei Verseny kategóriái:

- I. Komolyzene
 - I. a. Vokális komolyzene (szólisták és együttesek)
 - I. b. Hangszeres komolyzene (szólisták és együttesek)
- II. Népzene
 - II. a. Népdaléneklés (szólisták és együttesek)
 - II. b. Hangszeres népzene (szólisták és együttesek).

Az Egyetemi Zenei Verseny 140.000 Ft összdíjazású. A versenyekre november második felében kerül sor. Az előadói versenyekre az SZTE Kulturális Irodában (Dugonics tér 13. II. em.) kapható nevezési lapon lehet jelentkezni 2002. november 8-ig.

Irodalmi Napló pályázat a Szegedi Tudományegyetemen

A Szegedi Tudományegyetem Kulturális Irodája Napló Pályázatot hirdet az egyetem nappali tagozatos és PhD hallgatói, valamint oktatói és nem oktató dolgozói számára. Bárminemű egyéb megkötés nélkül olyan szövegeket várnak, amelyek a szerzők életének egy, a pályázat kiírása és leadása közötti teljes hetét, annak eseményeit rögzítik és kommentálják, naplószerű kifejtésben. Egy pályázó egy szöveggel jelentkezhet, melynek terjedelme maximum 7 flekk (30 sor, 60 betűhely), az ennél hosszabb írásokat a bírálók automatikusan kizárják a versengésből. A pályaműveket zárt, jeligével ellátott borítékban kell leadni, amelyben egy újabb zárt boríték a jelige feloldását (név, kar, szak, évfolyam, értesítési cím) tartalmazza.

A zsűri mindkét kategóriában (hallgató, dolgozó) egy Pályadíjat (30.000 Ft) és két Jutalmat (10-10.000 Ft), valamint különdíjakat oszt ki. Mindkét Napló Pályázat leadási határideje 2002. november 15., helye az SZTE Kulturális Iroda (Dugonics tér 13. II. emelet). A győztes pályaművek megjelennek a Szegedi Egyetemen, illetve a beérkezett naplók mennyiségétől függően egy reprezentatív „kordokumentációs” kiadványban.

A pályázatok díjait szakzsűri ítéli oda. A versenyek ünnepélyes eredményhirdetésére és díjkiosztó Gálaműsorára 2002. december 12-én 18 órakor kerül sor az egyetem Aulájában.

Ismét indult nulladik évfolyam spanyolból

Az Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar Hispanisztika Tanszéke a 2002/2003-as tanév első felében új spanyol nyelvtanfolyamokat indított kezdő és középfelhaladó szinten egyetemisták és főiskolások számára. A kurzus „0. évfolyam” elnevezéssel évek óta sikerrel működik, és a tanfolyam végén sikeres záróvizsgát tett hallgatókat felvétel nélkül veszik fel a tanszék által indított hispanisztika „B-minor” szakra. Ezen kívül jó előkészítés a kurzus a spanyol „A” szakra is. A tanfolyam 10 héten át tart, heti 4, illetve heti 6 órában. A heti 4 órás tanfolyam díja egy-egy félévre 20.000 Ft, a heti 6 óráé pedig 27.000 Ft.

inFORum a Szegedi Tudományegyetemen

2002. szeptember 17-18-19-én „inFORum” címmel rendezte meg első fórumát a Szegedi Tudományegyetemen a tavasszal létrehozott EHÖK Tanulmányi Tanácsadó Szolgálat. Az eseményt Döbör András, az SZTE EHÖK elnöke nyitotta meg. A fórumon a hallgatók körében közérdeklődésre számot tartó előadások hangzottak el Dr. Visy Csabától, az SZTE oktatási rektorhelyettesétől, Márton Imrétől, az SZTE EHÖK Tanulmányi Tanácsadó Szolgálat koordinátorától, Bene Tamástól, az EHÖK Külügyi Bizottság elnökétől, és Bolgár Zsoltól, az Universitas Szeged Kht. ügyvezetőjétől. Az előadások után – a szervezők ígérete szerint – minden hallgatói kérdés megválaszolásra kerül. Egy a lényeg: ha tanácsra van szükséged, keresd a Tanulmányi Tanácsadó Szolgálatot a kari HÖK-ön, az EHÖK-ön, avagy virtuálisan a www.sztehok.szeged.hu weblapon.

(Educatio Press)

Város és Egyetem – 1956, Szeged

Város és Egyetem – 1956, Szeged címmel szervez rendezvényt az 1956-os forradalom emléke előtt tisztelegve a Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Hallgatói Önkormányzata, és a Belvedere Meridionale Alapítvány 2002. október 16-án, 17 órától a Városháza Dísztermében (Szeged, Széchenyi tér 10-14.). Azért október 16-án ünnepli immár két éve az EHÖK a forradalmat, mivel '56-ban e napon alakult meg Szegeden a Magyar Egyetemis-

ták és Főiskolások Szövetsége (MEFESZ), amely az ország első hallgatói önkormányzatának tekinthető.

A program Döbör András EHÖK elnök ünnepi köszöntőjével indul, majd Jancsák Csaba szerkesztő mutatja be a Belvedere két, 1956-ról szóló kötetét. Feleleveníti emlékeit Dr. Kiss Tamás, a MEFESZ egykori vezetője *Magyar egyetemek és főiskolák – Szeged, 1956* című előadásában, Dr. Ruzsoly József egyetemi tanár *Professzorok a szegedi jogi karon 1945-1956* című

előadásában a szegedi jogászképzésre, Dr. Veress József egyetemi tanár pedig *Perbíró Professor, az első patronálóm* című előadásában az 1956-os szegedi események főszereplőjére, a méltatlanul meghurcolt jogi kari dékánra, a Forradalmi Nemzeti Tanács szegedi elnökére emlékezik.

Az előadások után kerül sor – a hagyományoknak megfelelően – az SZTE EHÖK által alapított, a „Hallgatói Mozgalomért Emlékérem” hallgatói és oktatói tagozatának átadására.

(Educatio Press)

HÖK-tisztségviselők és bizottsági tagok

A SZTE JGYTFK Hallgatói Küldöttgyűlése 2002. szeptember 26-i ülésen megválasztotta a főiskolai tanácstagokat és a főiskolai bizottságok hallgatótagjait. Az alábbiakban Nagy Zoltán Péter, a HÖK elnökének ígéretéhez híven közöljük a „hökös” tisztségviselők és a főiskolai tanácsstagok neveit, illetve azt, hogy munkájáért cserébe milyen anyagi juttatásban részesülnek.

A Hök elnöke: Nagy Zoltán Péter *Havi: 30 000 Ft*
Pénzügyi referens: Dupsky László *Havi: 27 000 Ft*
Tanulmányi referens: Alattyányi István *Havi: 9000 Ft*
Kulturális referens: Vincze József *Havi: 9000 Ft*
Sportreferens: Mazula Zoltán *Havi: 9000 Ft*
Főiskolai tanácsstagok:

Papp Nóra, Szamai Norbert, Horváth Ádám, Ferencz Erika, Tokai Csaba, Király Norbert *Havi: 7000 Ft*

A Vezetőtestület tagjai:

Hök elnök, referensek, tanácsstagok, irodavezető

Diákjóléti Bizottság hallgatótagjai:

Adamecz Judit, Kocsis Erika, Leskowsky Laura, Nagy Tomaj, Papp Nóra, Szabó Judit, Tokodi Margaréta, Zsikla Adrienn *Havi: 4000 Ft*

Főiskolai Bizottságok

Tanulmányi Bizottság

Adamecz Judit, Alattyányi István, Németh Györgyi,

Mazula Zoltán, Prifer Tibor *Ülésenként 2000 Ft*
Oktatási és Kredit Bizottság

Alattyányi István, Mazula Zoltán *Ülésenként 1500 Ft*
Szakképzési, Tanártovábbképzési és Távoktatási Bizottság

Bujtor Zsigmond, Kocsis Dániel *Ülésenként 1500 Ft*
Minőségbiztosítási Bizottság

Tokodi Margaréta *Ülésenként 1500 Ft*

Külügyi Bizottság

Kiss Zsófia, Szabó Ildikó, Szoboszlai Ferenc
Ülésenként 1500 Ft

Művészeti Diákköri Tanács

Kígyósi Erzsébet, Nagy László, Pusztai Virág, Pzene Zoltán *Ülésenként 1500 Ft*

Gyakorlati Képzési Bizottság

Buchberger Pál Ákos, Csizmadia Erika, Kiss Szabolcs, Viant Viktor *Ülésenként 1500 Ft*

Kubatura Bizottság

Kovács Ágnes, Németh Györgyi *Ülésenként 1500 Ft*

Ifjúsági Bizottság

Dér Ignác, Király Norbert, Mazula Zoltán, Tokai Csaba, Tokodi Margaréta *Ülésenként 1500 Ft*

Kiadó Tanácsadó Testület

Forró Lajos, Kiss Gábor, Varga Györgyi
Ülésenként 1500 Ft

TDK Bizottság

Alattyányi István, Horváth Ádám, Tokai Csaba
Ülésenként 1500 Ft

Küldöttek díjazása: 1000 Ft/ülés

A tanulmányi ösztöndíj kiszámításáról

Az 51/2002. (III.26) Kormányrendelet 4. § (3) előírja, hogy „Az intézményeknek a havonta folyósítandó juttatások kifizetéséről – a tanulmányi félévek első hónapjának kivételével – legkésőbb az adott hónap 10. napjáig intézkedniük kell.” Ezért szükséges, hogy október 4-én lezáruljon a tanulmányi ösztöndíjak kiszámításához felhasznált tanulmányi átlagok kiszámítása. Az ösztöndíjszámoló program lentebb részletezett működése pedig megmagyarázza, hogy miért szükséges az átlagok kijavítása is a fenti határidőig – azért, mert nem marad olyan pénz, amit a későbbiekben szét lehetne osztani a megjavult átlagokra.

MENNYI?

Az új kormány döntésével a 2002-es évre 7840 Ft-ban, a 2003-as évre 9100 Ft-ban határozta meg az egy főre jutó havi hallgatói normatívát. Az 51/2002. a hallgatói juttatási keretösszeg (hallgatói normatíva, lakhatási normatíva, tankönyv- és jegyzettámogatás keretösszegeinek összege) felében szabályozta a tanulmányi ösztöndíjra fordítható keret minimumát. Figyelembe véve a hallgatói normatíva 7840 Ft-os, a lakhatási normatíva kb. 2100 Ft-os és a jegyzettámogatás 700 Ft-os havi keretösszegét, a HÖK Küldöttgyűlése 5350 Ft-ban határozta meg a mostani félévre a tanulmányi ösztöndíj havi keretét per fő. Ezt a keretet „összük szét” a hallgatók között, figyelembe véve az 500 Ft-os alsó és a mindenkor köztársasági ösztöndíj összegével meg egyező felső határt.

KINEK?

Minden hallgató a képesítési követelményekben megjelölt tanulmányi időnek megfelelő számú megkezdett félévben részesülhet a hallgatói juttatásokból, így tanulmányi ösztöndíjban is. A főiskola szabályozása szerint nem részesülhet semmilyen juttatásban az a hallgató, aki a megelőző félévben 15 kredit alatt teljesített. És persze a 3,5-ös tanulmányi átlagot is el kell érned valamelyik szakodon.

Az első évfolyam első félévére beiratkozott hallgató részére tanulmányi ösztöndíjat megállapítani nem lehet – október elején egyszeri, 4000 Ft beiratkozási támogatásban részesülnek. Meg majd kapnak decemberben is. Meg valószínűleg februárban is.

HOGYAN?

Az ösztöndíjszámoló program működését a kétszakos képzésre felvettekre próbálom elmagyarázni. Az egyszakos képzésre járók esetén a félkövérrel szedett számok táplájával számol a gép. Tehát röviden a program működése:

1. Végigmegy a hallgatói adatbázison, és összegyűjti minden egyes évfolyam-szak esetén:

a) az évfolyam-szak összes hallgatójának számát (össz).

b) ezek közül az ösztöndíjra jogosultak számát (jogosult),

c) és a jogosultak szakos átlagai 3,5-től való eltéréseinek összegét (osztó).

2. Kiszámolja minden évfolyam-szak párosításra, hogy mennyit ér egy század forintot. Ezt úgy csinálja, hogy megszorozza a létszámot 2675 Ft-tal, ebből az összegből félrakerja az 500 Ft-os alapösztöndíjakat, és a maradék összeget elosztja a 3,5 fölé eső századok összegével. Vagyis: $E = (2675 * \text{össz} - 500 * \text{jogosult}) / \text{osztó}$.

3. Végigmegy megint az adatbázison, és kiszámolja a hallgatók szakos ösztöndíjait: 3,5 alatt 0 Ft, előlött: $500 + (\text{Átlag} - 3,5) * E$ Ft. Aki kétszakos, annál a két szakos ösztöndíjat összeadja. Ha a kapott tanulmányi ösztöndíj nagyobb a köztársasági ösztöndíj összegénél (ez most 27500 Ft), akkor tesz arról, hogy mégse legyen nagyobb.

HA KÉRDÉS VAN:

akkor megtalálsz a HÖK Irodán fogadóórámban (hétfőtől csütörtökig minden nap 14 és 16 óra között). A tanulmányi ösztöndíjak kiszámított összegeit pedig október 8-tól megtekintheted a HÖK előtti hirdetőtáblán.

Dupsky László
pénzügyi referens

A 2002-es hallgatói juttatási keret pótosztása – SZTE JGYTFK

Jogcímek	SZTE JGYTFK
	Ft/hó/fő
Hallgatói normatíva	7840
Tanulmányi ösztöndíj	5350
Pénzbeli szociális támogatás	860
Bérlét	1023
Kötelező tanulmányi kirándulás	0
Diákcélú támogatás	465
Diákcélú	305
Kari rendelkezésű keret	100
Közéleti ösztöndíj	60
Nyelvvizsga ösztöndíj	0
Egyéb ösztöndíj	0
Kulturális támogatás	55
Sporttámogatás	57
EHÖK	30
Jegyzettámogatás	700
Lakhatási támogatás	2103
Hallgatói juttatási keretösszeg	10643

„Az ösztöndíjak? Látványos emelésre számítok”

Évnyitó beszélgetés Nagy Zoltán Péterrel, a JGYTFK HÖK elnökével

Újra itt a szeptember, kipihen-tétek magatokat a nyáron?

Ez a nyár sem telt el munka nélkül. Az Iroda sikerrel kilobbizott fel-újítása mellett a gólyák visszajelzései szerint is remekül sikerült Gólyatábor megrendezése volt a legnagyobb kihívás számunkra. Szeptember elején, az iskolakezdekori pedig a normatíva emelése, és új felosztása volt a legnagyobb feladat. Dívatos szóval pót-költségvetést kellett „csinálnunk”. Egy biztos, közel egy évtizede nem volt ilyen irányú és mértékű kezdeményezés. Az éves normatívát 70000 Ft-ról 78400 Ft-ra emelte a kormány, januártól pedig ez az összeg 91000 Ft-ra rög majd.

Mit jelent ez nekünk?

Karunkon, a Jugyun ez a következőket jelenti. A tanulmányi ösztöndíj elosztandó keretét hallgatónként havi 750 forinttal, a pénzbeli szociális támogatás keretét pedig havi 160 forint-

tal emeltük meg az Egyetemi Tanács és a Küldöttgyűlés által is elfogadott felosztásunk alapján. Ez azt jelenti, hogy szociális támogatást még többen fognak kapni, bár ez még kérdéses a Bursa Hungarica máig tisztázatlan finanszírozása miatt.

És az ösztöndíjak?

Az ösztöndíjak? Látványos emelésre számítok. A kötelező tanulmányi kirándulás finanszírozásának a normatívából történő fizetését megszüntettük, mostantól a különjárási keret terhére fizetjük az 1600 Ft-os napidíjakat. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a kurzusisméltlésekért, az utóvizsgákért és egyéb büntetésekért a TO által „beszedett” pénz visszakerülhet a hallgatók zsebébe. Az EHÖK Kulturális támogatását öt forinttal emeltük, hasonlóan a többi karhoz, így remélem az Egyetemi Kulturális Bizottság több pályázatot is tud majd támogatni.

**A TÁK-ban is törté-
tek változások...**

Igen, az egyik helyisé-
gét szeptembertől nemdo-
hányzóvá tettük. Egy
„dízájos” tábla felszerelése
folyamatban van, és ha
minden igaz, akkor a jövő
héten új arculatú lejárat fo-
gad majd benneteket,
amely méltóbb a TÁK-hoz
a mostaninál. Ezúton is
kérlek benneteket, hogy a
dombor betűket ne vigyé-
tek el!

Apropó, TÁK logó...

**Mi a terved a pályázatok-
ra beérkezett, és nem dí-
jazott logókkal?**

A tavalyi nagy sikerű
TÁK logo pályázat ered-
ményeiről októberben egy
kiállítást szervezünk, és kí-
váncsiak vagyunk a véle-

ményeitekre, hogy ti vajon melyiket
választottátok volna. Idén egy új do-
loggal is előrukkoltunk. A Főigazga-
tósággal való jó kapcsolatunkat az is
tükrözi, hogy közösen írtunk ki „ju-
hászgyulás póló” tervezésére szóló
pályázatot. A tét komoly! Nemcsak az
elnyerhető pénzüsszeg nagysága, ha-
nem a kihívás összetettsége miatt is.
A sikeres pályázatnak meg kell felel-
nie a modern grafikai és arculati elvá-
rásoknak, valamint tükröznie kell a
főiskola jelképrendszerét és hagyomá-
nyait. A pályaműveket 2002. októ-
ber 28-ig kell eljuttatni hozzánk. Saj-
nos nagy álmunk, hogy a Klubban bu-
lik, igazi koncertek lehessenek, a kö-
rülmények – WC és hangszigetelés
hiánya az alagsorban – miatt továbbra
sem valósulhat meg. Ezért keressük a
megoldásokat...

**Ez elég titokzatosan hangzik.
Milyen megoldást tartasz lehetsé-
gesnek?**

Az egyik ilyen lehet, hogy hosz-
szas tárgyalás után sikerült meg-
egyeznünk Tóth Attilával, a JATE
Klub vezetőjével, akivel a Gólyatá-
borban is harmonikusan dolgoztunk
együtt, hogy a csütörtöki bulikba a
„juhászgyulások” is, a többi karhoz
hasonló kedvezményekkel mehesse-
nek be szórakozni. Egyébként, ha
már újra szóba került, a Gólyatábor
sikerén felbuzdulva, az ott felvett
nyersanyagból készítettünk egy fél
órás kedvesináló filmcsekkét. Mind
a felsőbb évesek, mind az elsősöknek –
emlékezve a nyárra. Reményeink sze-
rint valamelyik városi csatorna is le-
adja majd. Továbbá a gólyatábori ké-
pekből az Iroda előtti üveges szek-
rényben kiállítást készítünk az ösz-
töndíjak kiállítását követően. De mind-
ez már a múlt. Fejben mártól a Góly-
bálra készülünk...

Regionalizmus és hallgatói önkormányzatiság

Regionalizmus és hallgatói önkormányzatiság címmel rendezett konferenciát a Szegedi Tudományegyetem Hallgatói Önkormányzata 2002. szeptember 20-21-22-én Szegeden, melyen számos ifjúsági vezető vesz részt a régióból.

A rendezvényt megelőző sajtótájékoztatón Döbör András az SZTE EHÖK elnöke és Forró Attila, a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája (HÖÖK) Szegedi Régiójának elnöke beszélt a regionalizmus és ifjúság kapcsolatáról, és válaszolt az elhangzó kérdésekre. Az EHÖK elnöke szerint szükségesek a hasonló konferenciák, két okból kifolyólag is. Egyrészt a közös problémákra

adott többféle válaszadás, illetve ezen válaszok egymással való összevetése hasznos tanulságok levonására ad lehetőséget a hökösök számára, másrészt mindenki szembesülhet olyan feladatokkal, amelyet máshol már megoldottak, de a saját intézményében még ez hátra van. Forró Attila régióelnök szerint a hallgatói önkormányzatoknak közösen kell megkeresniük a jelenlegi válságukból kivezető utat, tisztázva a feladatukat, illetve, hogy melyik úton haladnak tovább, a szakszervezetin, avagy a profi szolgáltatón.

A két nap alatt sok hasznos előadás segítette ezen célok elérését. Szemelvények a konferencia szakmai programjából:

A hallgatói normatíva emelése, hallgatói juttatások és térítések (Mák Balázs, az SZTE ÁJTK HÖK elnöke)
Az Egységes Tanulmányi Rendszer (Zsák Péter, az SZTE TTK HÖK elnöke)

Miért nem szeretjük a HÖK-öt? (Jancsák Csaba, a *Belvedere* című lap szerkesztője)

Tanulmányi tanácsadás a Szegedi Tudományegyetemen (Márton Imre koordinátor, SZTE Tanulmányi Tanácsadó Szolgálat)

A HÖK és a diáksajtó (Hornyaák Tibor, a Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület elnöke)

A HÖK és a diákvállalkozások (Hamvas László, Lovarda, Debrecen)

Egységes felsőoktatási tér Európában, regionalizmus (Kátai Gábor, a Mobilitás módszertani kutató és szolgáltató központ regionális irodavezetője)

(Edupress)

Hornyaák Tibor, Forró Attila és Döbör András - tanácskozás közben

Küldöttgyűlésről jelentjük

Az idei első Küldöttgyűlést 2002. szeptember 25-én 19 órai kezdettel tartotta a HÖK a Díszteremben. Igen népes számban jelentek meg a tanszéki küldöttek ezen az esti órán, sőt a Főigazgatóság részéről Dr. Tóth Szergej főigazgató-helyettes úr is megbújt a hallgatók között. A jegyzőkönyvvezető és a szavazatszámoló bizottság megválasztása után (élén Alattyányi István, EHÖK Felügyelő Bizottság tagja), következett Nagy Zoltán Péter, a HÖK elnökének beszámolója. Beszámolójában említette az előző félév végi államvizsgákat, a Gólyatábor, a bérletosztást (külön kiemelte, hogy csak az kapott bérletet, aki első alapképzésben, államilag finanszírozott formában és belül van 8 félévben, mert csak eddig jár normatíva a hallgatók után), a diákiigazolvány érvényesítést, a LOGO pályázatot. Beszámolója végén nagy hangsúlyt fektetett a hallgatói normatíva emelés kérdéséről, illetve felosztásáról. A Küldöttgyűlés egyhangúlag elfogadta a beszámolót. Ezután következtek a referensek beszámolója. Sorrendben tanul-

mányi, kulturális, pénzügyi, sportreferens. Alattyányi István, tanulmányi referens beszámolója kapcsán elég sok kérdés merült fel az ETR-ről és a tantárgyfelvételtől. Dupsky László, pénzügyi referens ismertette a küldötteknek a különböző támogatások fellebbezésének határidejét (okt. 4.) és az átlagok minél hamarabbi ellenőrzését. A kulturális és a sportreferensek ismertették az elkövetkezendő hónap fontos eseményeit (ópusztaszeri kirándulás, Terror háza-pesti kirándulást, Egyetemi Sportnap, Hattyas sori Sporttelep használat, TÁK Klub). A Küldöttgyűlés az összes beszámolót egyhangúlag elfogadta. Az egy órás beszámolók után következett a tisztújítás, a főiskolai bizottságok és a főiskolai tanácsstagok megválasztása. Végezetül a kari juttatások és térítések szabályzatának megvitatása és elfogadása következett. A Küldöttgyűlés a szabályzatot egyhangúlag elfogadta. Az ülés negyedíztkor fejeződött be, de aki a végéig kitartott jutalomban részesült.

Toki

Tanáraink „kínpadon”

Ebben a rovatunkban tanárainkat szeretnénk egy kicsit másként bemutatni nektek, talán megismeritek őket más szemszögből is, hiszen ne felejtsetek az örök igazságot: a tanár is ember.

A következő sorokban dr. T. Molnár Gizellát, a Közművelődési Tanszék vezetőjét vallatom a diák évekről és természetesen a mostani terveiről is.

Hol töltötte diák éveit, és mennyiben volt más az akkori főiskolás-egyetemi élet?

Itt Szegeden, a Tanárképző Főiskolán szereztem első diplomámat 1980-ban magyar-népművelő szakon, utána 1982-87 az egyetemen történelmet hallgattam.

Úgy gondolom, a főiskolás élet mindig ugyanolyan, ameddig lehetett mi is buliztunk, amikor muszáj volt, akkor tanultunk, a különbség a szabadságban fogható meg a legjobban, pontosabban a szabadabb lehetőségekben. Most rengeteg dolog van, amire nekünk nem volt lehetőségünk, elsősorban a külföldre utazás, illetve a külföldi munkalehetőségek terén. Nekünk már nagy eseményt jelentett, ha eljutottunk Krakkóig, vagy az NDK-ba egy építőtáborba, számunkra ez volt a „nagy külföld”. Technikailag is sok az újdonság, a legfontosabb az Internet világa, ami minőségileg változtat a hallgatók életén.

Bulizni diszkókba jártunk, természetesen ezek nem hasonlíthatók a mai helyekhez, és annyiban is van különbség, hogy mi éjfélkor sokszor már hazafelé indultunk. Ezeken kívül kocsmázni is szerettünk, bár kevesebb volt mint manapság, jártunk a Béke Tanszékre, ami akkor koszos, bűdös hely volt, és a Gödörbe, amit azóta kétszer is felújítottak, a mi időnkben igazi szocreál-csodát jelentett, és Újszegeden voltak jellegzetes kocsmák, éjszaka pedig a Szeged Bárba.

Ami viszont sokkal jobb volt, és ezért nagyon sajnálom is a mai diákságot, akik, ha maguktól nem hoznak össze egy közösséget, ezzel az új rendszerrel, az óriási létszámokkal elidegenednek egymástól.

Melyek a legszebb emlékei a főiskoláról?

Az egyik legemlékezetesebb a csoporttársaimmal való együtt élés, bár nem egy helyen laktunk, de csak 12-en voltunk és mindent tudtunk a másiktól, mindenben segítettek egymást, úgy éltünk, mint a testvérek. Nekünk nagy szerencsénk volt, nagyon jó volt a csoportunk, előfordult, hogy kitűnő lett a tanulmányi átlagunk. Ez az összetartás hiányzik manapság.

Mikor kezdett el tanítani a tanszéken?

Egyetem után, 1987 szeptemberében kerültem ide tanársegédként, de akkor még itt minden más volt, aztán jött 1988-89 és az egész oktatási rendszert megreformálták, a tanszék neve is megváltozott, a Népművelő helyett Közművelődési Tanszékké váltunk, és tanszéki összefogással a tantervet is átalakítottuk. Az úgynevezett szocialista művelődéspolitikára való nevelést kihagytuk, és elkezdtek a betét-

lapos képzéseket. Új társadalmi kihívások lettek, és ezeknek meg kellett felelni. Dr. Rigó Jázon lett a tanszékvezető és ő nagyon jól menedzselte a változásokat és hagyta kibontakozni az egészet.

Tanárként mik a szívéhez közel álló emlékek?

A Közművelődési Konferencia, nem egy KMK konkrétan, hanem az egész folyamat, ahogyan a kezdetektől eljutottunk a mába. Kicsit saját gyerekként tekintek erre a rendezvénysorozatra és szervezőikre, mindazok ellenére, hogy nem ugyanazokhoz a személyekhez kötődik. Ahogy leváltak rólunk a hallgatók, ez egy érdekes és nekem kedves folyamat. Először sokat segítettünk, most pedig vendégek vagyunk. Érdekes, ahogyan kinőtték magukat generációról generációra a hallgatók, és a kicsik a nagyok mellett tanultak, majd ők lettek nagyok, és átadják a tapasztalatokat és így tovább már több mint tíz éve.

Tanszékvezetőként mik az új tervei, és miket őriz meg a hagyományokból?

Az első látványos változás független az én személyemtől, új az országos képesítési követelmény, ehhez igazodnunk kell, új hálóterves rendszer van szeptembertől. A magas hallgatói létszám viszont indokolja az újdonságokat: több betétlapos képzést szeretnék, mint pl. a rendezvény-szervező, a vallástudomány szakirány és fotóriporter képzés. Hagyományok szempontjából fontosnak tartom, hogy a hallgató centrikusságot megőrizzük, úgy gondolom, hogy az oktatói munkámat is ez jellemzi, mindazok ellenére, hogy tudom nem mindenki szeret, mert szigorú vagyok. Nekem meggyőződésem, hogy sokat tett a tanszék eddig is a diákjaiért és ezt folytatjuk. Most alakítottuk ki a KMK irodát, vannak új hallgatói gépek, és a nagy tervünk egy TAK-hoz hasonló közösségi tér kialakítása az alagsorban.

Mindezek mellett hogyan tud kikapcsolódní?

Jelenleg az alvás számomra a legnagyobb pihenés, mert arra most nincs időm, nem csak a tanszékvezetői feladatok miatt, hanem mert évkezdéskor mindig több a probléma, a hallgatók folyamatosan, jönnek, gyakorlati munkára este van lehetőségem.

De kikapcsolódás, ha a gyerekeimmel, a barátaimmal lehetek, ha olvashatok, a napi sajtón túl is. És jó, ha főzők jókat, és örül a család.

Most ráment a nyaram a tanszék előkészítésére és a nagy évkezdési kavardás után októberben a férjemmel elmegyünk kirándulni, ahol addig alszom, ameddig akarok. Ez nálam komoly dolog, mert minden reggel öt órakor kelek, elindítom a családot és magamat, majd jönnek az órák, a benti feladatok, hat órára érek haza, és újra jönnek az otthoni dolgok. De én anya és feleség legalább annyira szeretek lenni, mint tanár, és sokszor nehéz összeegyeztetni, de nekem nagyon fontos, hogy az egyensúlyt megtartsam, és önmagam maradjak minden körülmény között.

Varga Györgyi

EU & Magyarország

Az előző részek tartalmából...

A második világháború után Európában megvalósuló integráció komplex diplomáciai, gazdasági, politikai lépések sorozatán keresztül fokozatosan kibontakozó, elmélyülő folyamat eredménye. Természetesen erőteljesen befolyásolta a hidegháború alakulása, illetve a hagyományosan rossz francia-német viszony rendezése.

Az európai integráció továbblétdítésében nagy szerepet játszott két francia politikus, Jean Monnet és Robert Schuman, valamint az NSZK kancellárja, Konrad Adenauer. Nekik köszönhető az első európai integrációs szervezet, az Európai Szén- és Acélközösség (ESZAK, vagy más néven Montánunió – Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier) megszületése 1951-ben, mely a tagállamok (Franciaország, NSZK, Olaszország, Benelux államok) szén- és acéltermelését közös főhatóság alá vonta.

Hosszas viták után 1957. március 25-én írták alá a „hatok” a Római Szerződést, mely létrehozta az Európai Gazdasági Közösséget (EGK) és az Európai Atomenergia Közösséget (Euratom). Célul tűzték ki a hat ország gazdaságpolitikájának összehangolását, a jogalkotás harmonizálását, a munkalehetőségek javítását, az életszínvonal növelését, az Európai Beruházási Bank létrehozását. A vámunió kialakítását 12 évre tervezték, de már 1968-ra megvalósult. Az Euratom célja az atomenergia békés felhasználásának fejlesztése volt. 1979-ben született meg az Európai Monetáris Rendszer és az Európai Valuta Egység (European Currency Unit=ECU).

1973-ban három további állammal bővült az EK: hosszasan tárgyalások után felvették Nagy-Britanniát, Írországot, Dániát (Norvégában egy referendum elvetette a tagságot), 1981-ben Görögországot, 1986-ban Spanyolország és Portugália is a tagállamok sorába lépett.

1992 februárjában a tagállamok külügyminiszterei aláírták a Maastrichti Szerződést, mely az integráció három pillérre rendezte. Az első a korábbi három Közösség (gazdasági és monetáris unió), a második a biztonságpolitika, harmadik az igazságügyi és belügyi együttműködés. A szerződés hozott egy formai változást is: az Európai Közösségeket ettől kezdve nevezik hivatalosan Európai Uniónak.

1995-ben került sor az újabb bővülésre Ausztria, Finnország és Svédország belépésével.

1996-ban a dublini értekezleten döntöttek az euro 2002. január elsejei bevezetéséről. Nagy-Britannia, Svédország és Dánia – önként – kívül maradt az euró övezeten.

A Közösség 1989-ben létesített diplomáciai kapcsolatot Magyarországon.

Az 1989-90-es politikai változások teremtették meg a Kelet-Közép Európai országok számára az EK-hoz való csatlakozás feltételeit. A legfejlettebb tőkés országok 1989-ben határozták el, hogy anyagilag is segítik Lengyelország és Magyarország (a „reform országok”) átalakulását, és elindították

a PHARE (Poland and Hungary Assistance with Restructuring the Economy) programot.

1990-ben vették fel Magyarországot az Európa Tanácsba (amely nem tévesztendő össze az Európai Tanáccsal – utóbbi az EU egyik intézménye), majd egy évig tartó tárgyalás után, 1991. december 16-án Magyarország, Lengyelország, Csehország, Szlovákia aláírta az Európai Közösséggel az úgynevezett Európai Megállapodást (nálunk 1994-ben lépett életbe). A Megállapodás (melyet társulási szerződésnek is neveznek) megszüntette a magyar iparcikkre vonatkozó beviteli korlátozásokat, megkönnyítette a működő tőke áramlását, a külföldi vállalatok magyarországi letelepedését, azonban nem tartalmazta a szabad munkaerő-áramlást. Sőt, ami még fontosabb: az Európai Megállapodás nem szólt arról, hogy az EK is távlati célként tekinti a társult országok teljes jogú tagságát. Ennek deklarálására csak az Európai Tanács 1993-as koppenhágai értekezletén került sor, egyidejűleg az öt, a bővítéshez csatlakozáshoz szükséges kritérium megfogalmazásával. (A csatlakozásra váró országokat illetően: demokratikus jogállami rend, az emberi jogok, kisebbségek jogainak védelme; működőképes piacgazdaság, EU joganyagának átvétele; az EU számára: intézményi reform – vö. Nizzai Szerződés).

1994-ben alakult meg Budapesten a Magyar-EU Társulási Parlamenti Bizottság és Brüsszelben a Magyarország-EU Társulási Tanács. Még ugyanebben az évben határozatott hoztak az EU és a társult Kelet-Közép-Európai országok politikai együttműködéséről.

A tárgyalási folyamat fontos elemeként a csatlakozásra váró országok megkapták a Fehér könyvet, mely az egységes belső piac előírásait, jogszabálygyűjteményét tartalmazza.

A Európai Unió Bizottsága egy közel kétezer kérdést tartalmazó kérdőív alapján 1997-re készítette el az országvéleményeket (Avis). A bővítéssel kapcsolatos anyagokat az *Agenda 2000* elnevezésű dokumentum tartalmazta. Az EB úgy ítélte meg, hogy meg lehet kezdeni a tárgyalásokat Ciprussal, Magyarországgal, Csehországgal, Észtországgal, Szlovéniával, mert ezekben az államokban stabil a demokrácia, s képesek elérni öt éven belül az EU-versenyképességet, illetve átvenni és alkalmazni a Közösségi Víványokat (acquis communautaire).

1998. március 31-én kezdődtek meg a csatlakozási tárgyalások Brüsszelben Magyarország és az EU között. Az első szakaszban a magyar és az uniós joganyag harmonizáltságának felmérését szolgáló és az érdemi tárgyalások lefolytatásához nélkülözhetetlen ún. átvilágítás (acquis screening) folyamata indult meg. A 31 tárgyalási fejezetet 2002 végéig kell lezárni.

Az Európai Tanács 2000 decemberi nizzai ülésén döntés született az EU intézményeinek reformjáról, ezzel az EU részéről teljesült a bővítés megkezdése előtt álló utolsó előfeltétel.

Neisz Laura

Zakatola Magdaléna esete

II. rész - Átszállás

Egy hónap elteltével a „kezdők” még biztosan lelkesen szállnak fel a vonatra, s teszik meg minden héten az akár több száz kilométeres utat. A többiek pedig ennyi idő után is azon igyekeznek, hogy ha már utazni kell, vajon melyik az a járat, amelyik nem egy szardíniásdobozhoz hasonlít.

Az idő, a síneken szinte megáll(t), bár ezt is útvonalaválogatja. Zakatola Magdaléna például mindig is a Pest-Szeged gyorson dolgozott, de nem is kívánczik máshová. Még az igényesebb IC-járatra sem cserélné jelenlegi helyét, aminek bizony nem a színvonal, hanem az utazóközönség az okai. „Vannak ugyanis olyan emberek, akik ha megveszik a 400 Ft-os helyjegyet, már rögtön azt hiszik, az ott dolgozó azért van, hogy uram bocsá' még a hátsó részüket is kinyalják.” Magdaléna pedig egyáltalán nem ez a típus.

De különbség van a helyszínek között is, ahol Magdi jár, az egy meglehetősen kulturált szakasz. A „keleti oldalról”, sőt a Dunántúl egyes részeiről ez azonban már egyáltalán nem mondható el. Nekem nemrégiben volt szerencsém Nyíregyháza felé venni az irányt, khmin... ha egy mondatban akarom jellemezni az utat, csak annyit tudok mondani, hogy nem volt egyszerű.

Szóval a nyár kellős közepén vonatra szálltam egy nyugodt, vasárnap hajnalon. A fülkében kényelembe helyeztük magunkat, egy idősebb úr, egy fiatal pár és én. A zakatolás tompa moráját néhány állomással később két (20 év körüli) fiatalember törte meg. Mert ők bizony még igencsak a nyaralás hatása alatt álltak, márcsak azért is, mert az utolsó éjszaka elmaradt az alvás, és a Disco-ból egyenesen az állomásra tartottak. Az esti-hajnali élményeket teljes átéléssel osztották meg velünk, bár személy szerint éltem már át nagyobb kalandokat is, tehát

történetük nem volt se megbotránkoztató, se felháborító.

Mégis miután leszálltak a fiatalok, s csak ketten maradtunk az „öreggel”, rögtön jött a kommentár: „Ezek a mai fiatalok, micsoda bandák! És még csodálkoznak, ha ezt mondjuk rájuk!” (Pedig a fiatalokon egyáltalán nem mutatkozott az egy hetes nemalvás, az ilyenkor bizony gyakran előforduló cefreszag, a vérben forgó szemek, és az agyi kapacitás szinte nullára redukálódása.) Majd ahogy végighallgattam a monológot, az öreg úr teljes nyugalommal elővett egy *Mórickát*, s belevetette magát – nyilván csak tudományos alapon – az édes élvezetbe, néha meg-meg nyalva bal szája szélét. No comment. Persze teheti ezt teljes nyugalommal, hiszen 80 felett már nem valószínű, hogy megmutakoznak a heves vágy „jelei”!

Hamarosan megérkeztünk Nyíregyházára, nem sokkal hajnali 6 óra után, gondoltam ilyenkor még mindenki javában alszik. Csak egy valamivel nem számoltam, a helyi törzsutasokkal. A vásároló cigányok szó nélkül rontottak be a fülkénkbe puttonnyal, batyuval, táskákkal, árukkal... És azonnal beindult az üvöltözés is! A folyosón öltönyös iskoláscsoport ácsorgott ülőhely hiányában, amit persze nem hagyott szó nélkül a mellém bevágódó „kereskedő” sem: „Válámilyük vót ezeknek, nem nágysád?” Minden bizonnyal – hangzott meglehetősen rövidre szabott válaszom, de a többiek már kezdtek is bele az üzletelésbe. Amíg egyikük citromsárga műanyag hajráfját rágicsálta, addig a többiek megpróbálták rátukmálni az összes utasra kétes eredetű – a minőség szót említeni sem érdemes – portékáikat. „Nézzé má' meg, az egész kosár csak 15000 Ft!” S hogy mi volt benne? Csodálatos hipergagyi porcelánnak látszó üveggiccs. Köszönöm, ennyi elég volt, én inkább távozok a szomszédos fülkébe...

A helyzet persze már csak jobb lehetett, de teljesen így sem szabadultam meg a népes famíliától, ugyanis olyan irtózatos ordibálásba kezdtek a kalauz láttán, hogy egy fél óra után már a vészfék meghúzásán, és egy *Futás a végtelenbe* című műsorszámom gondolkodtam! A röpké kis jelentre egyébként azért volt szükség, mert kérni merték a jegyüket! Persze következő utastársaim is megérték volna egy szociológiai tanulmányt, és ha a teljes analízist nem is, de egy rövid felfűtő mindenképpen olvashattok majd a következő számban!

bendegúz

Nyelvvizsgát! – De melyiket?!

Van, aki úgy jön a főiskolára, hogy már van neki. Van, aki nyelv szakra megy, úgyhogy neki nem kell. A hallgatók nagyobb része viszont a főiskolai évek alatt kénytelen letenni a diplomához előírt középfokú nyelvvizsgát. De melyiket fogadják el? Melyiket érdemesebb letenni? Ebben próbálunk nektek némi segítséget nyújtani még most, így az év elején.

Hár évvel ezelőtt, aki nyelvvizsgát akart tenni, annak nem volt választási lehetősége, csak a Rigó utcai központnál (ORIGO) próbálkozhatott. Többnyire sikertelenül. Ma már szerencsére más a helyzet: egyre több vizsgaközpont nyelvvizsgáját elfogadják a diplomához.

2000. január 1. óta államilag a Nyelvvizsgáztatási Akkreditációs Központ (NYAK) és a valamely akkreditált nyelvvizsgaközpont pecsétjével ellátott nyelvvizsgát ismerik el az állami nyelvvizsgával egyenrangúnak. Ezek az akkreditált nyelvvizsgaközpontok pedig a következők:

- Gazdasági Nyelvvizsga és Szaknyelvi-Módszertani Továbbképző Központ
- Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem Közgazdasági Szaknyelvi Vizsgaközpont
- BME Nyelvvizsgaközpont
- Idegennyelvi Továbbképző Központ
- Tudományos Ismeretterjesztő Társulat
- Osztrák Intézet Kht.
- PTE ÁOK és EFK PROFEX Nyelvvizsgaközpont

- Goethe-Institut Budapest
- Külügyminisztérium
- Pitman Hungary Kft.

Tehát, akinek a fent említett intézetek valamelyikéből van bizonyítványa, illetve a nyelvvizsga bizonyítványában a következő kifejezések valamelyike szerepel, annak már nyert ügye van: „állami nyelvvizsga”, „állami nyelvvizsgával egyenértékű”, „államilag elismert nyelvvizsga”, vagy „államilag elismert nyelvvizsgával egyenértékű”. Akinek még nincs, az arra törekedjen, hogy ez szerepeljen benne.

Bármilyen nyelvből is szeretnél vizsgázni, azt ezen intézetek valamelyikében biztosan megteheted. A leggyakoribb nyelvek általában az angol és a német, ebből kifolyólag a talán két legismertebb alternatív nyelvvizsga a Pitman és a Goethe.

A Pitman nagyjából ugyanúgy épül fel, mint a mi állami nyelvvizsgánk, tehát van magnóhallgatás, olvasásértés, nyelvtani teszt, és levélírás, valamint fogalmazás, de mivel ez egy egynyelvű vizsga, nincs fordítás. Ez sokaknak könnyebbség lehet. Valamivel drágább ugyan, mint az állami nyelvvizsga, de nagy előnye, hogy nemzetközi nyelvvizsgáról van szó, tehát külföldön is elismerik, illetve az, hogy indít speciálisan a nyelvvizsgára felkészítő tanfolyamokat.

A Goethe megintcsak nagyjából hasonló felépítésű, szintén egynyelvű, szintén nemzetközi, és szintén indít tanfolyamokat is, sőt a diákoknak még kedvezményt is ad, de a hátránya, hogy teljesen kezdő tanfolyamokat nem indít.

Ez csak kettő a sok közül. Többnyire a különböző intézetek vizsgái nem sokban, inkább csak a felkészítésben, vagy a különböző részek súlyozásában, illetve ennek megfelelően az árban térnek el (20.000Ft-tól... határ a csillagos ég!). Bármelyiket is választod, érdemes kicsit előgondolni, melyik típusúra lehet inkább szükséged a jövőben. Talán érdemes most rászanni egy kicsit többet, mint később egy újat csinálni! Sok sikert!

További infókat a www.nyelvvizsga.info.hu címen találász.

Antal Lajos

Béla az ördöggel cimborál

IV. Béla

Tudás és tett: Aktív filozófia

Beszélgetés Mayer Mártával, az Új Akropolisz Kulturális Közhasznú Egyesület szegedi vezetőjével.

Biztosan sokan találkoztak már az új akropolisz plakátjaival, hiszen rendszeresen invitáljátok a szegedieket érdekes előadásokra, mégis nehéz megállapítani annak, aki még nem volt nálatok, miért is érdemes ellátogatni?

Elsősorban a különböző kulturális és filozófiai témájú előadásaink, az amatőr színjátszó csoportunk és kamara zenekarunk közös előadásai, valamint környezetvédelmi akcióink kelthetik fel szegedi látogatóink érdeklődését.

Előadásaink széles körben ölelik fel a hozzánk időben és térben közelebbi és tőlünk távolabbi kultúrák tudásanyagát, az emberiség közös örökségének és jelenének egy-egy szellemi darabját.

Ahogy az ember egy műalkotásban a szépséget keresi, attól függetlenül, hogy 2000 évvel ezelőtt keletkezett egy másik földrészen, vagy itt és most, mi is arra törekszünk, hogy a kutatott témákban felfedezzük a az emberre, a természetre, a világra jellemző törvényszerűségeket.

Miközben készülünk egy következő darab bemutatására, színjátszó csoportunk egy Weöres Sándor verseiből összeállított, élő zenével kísért színpadi játékot ad elő, amelyben szeretnénk volna megragadni a költő verseiben lévő szépséget és játékoságot, az összeállítással kiemelve a rá jellemző gondolati mélységet.

Nem maradhat el a cselekvés sem, hiszen miközben folyamatosan alakítjuk, szépítjük a teret, amelyben közösen tanulunk és tevékenykedünk, nem feledkezhetünk el a körülöttünk lévő tágabb térről sem, amely a várost jelenti. Két éve folyamatosan zajló akcióink során a Boszorkány-sziget nagy részét és a Huszár Mátyás rakpartot tisztítottuk meg az ott lévő szeméttől, hogy sokunknak nagyobb örömet jelentsen a Tisza közelsége.

Hogyan jött össze a társaság, a mag, s akinek kedve támad, hogyan csatlakozhat hozzátok?

Szegeden az Új Akropolisz KKE 1993 óta működik. Minden évben többször indítunk filozófiai bevezető kurzust, amelynek elvégzése után, aki folytatni akarja a tanulást és részt kíván venni a tevékenységeinkben, taggá válhat. Ennek a négy hónapos kurzusnak a keretén belül különböző civilizációk emberre és az emberiségre, valamint az időbeli ciklusokra vonatkozó tanításaival foglalkozunk, a filozófia eredeti jelentését követve, amely a bölcsesség szeretetére, vagyis a gondolatok, érzések és cselekedetek összhangjának megteremtésére utal.

Hazánkban a fővárosban és Győrben van még centruma az egyesületnek. De a történet nem Magyarországon kezdődött. Visszavezetné az olvasókat a gyökerekhez?

Az Új Akropolisz 1957-ben, Argentínában született. Alapítója Jorge A. Livraga filozófus, történész, művészettörténész, aki tagja volt többek között a svájci Burckhardt Akadé-

miának, s akit kítüntettek a Sorbonne Párizs keresztyével is. Haláláig, 1991-ig volt az egyesület nemzetközi elnöke. Ez alatt központok alakultak a világ több mint 40 országában, s ez a szám azóta is folyamatosan nő.

Úgy tudom több területen próbáljátok szebbé, jobbá tenni a külső és belső környezetet, gondolkodok itt a színjátszó, vagy az ökológiai megmozdulásokra, kézműves-műhelyre? És mit érdemes tudni ezekről?

Attól függően, hogy hány tagja van az iskolának egy helyen és milyen régóta működik, a tevékenységek különbözőek. Budapesten például már működik a Meseházunk, amely a gyerekekért jött létre, hogy átadja a mesék szeretetét, a közös játék örömét, ne csak annak a több száz kisgyereknek, akik hozzánk ellátogatnak, hanem azoknak is, akiknek erre nincs módjuk. Ezért rendszeresen látogatják a gyermekórházakat, nevelőotthonokat, a Pető Intézet gyerekeit. Nemrég, Szent Adorján napján Szegeden is jártak, a *Mezőszármási* című mese feldolgozásával. A játszóházakban a gyerekek is részt vesznek, s nem csak szereplői a darabnak, hanem kezűgyességüket fejlesztve, a felnőttek segítségével többször ők készítik jelmezeiket is. Évente egyszer gyermektábor is szervezünk a Meseház közreműködésével.

Kézműves-műhelyünk mindhárom városban működik, ahogyan a világ sok országában. Törekvése az, hogy a különböző kultúrák műalkotásainak reprodukciójával hagyományos értékeket közvetítsen, szép és tartalommal teli tárgyak készítésével.

Világszerte több országban működnek az Akropoliszon belül intézetek, amelyek közül Trisztán névre hallgató zenei intézet évente rangos zenei fesztivált hirdet Madridban, melyre a világ minden országából érkeznek résztvevők.

A GEA ökológiai csoport az egyesületen belül nem csak környezet tisztítással foglalkozik, hanem minden szinten az élővilág védelmével, beleértve az embert is. Természetesen mindenhol erőnköz mérten, hiszen a tevékenységeink az önkéntességen alapulnak. Következő akciónk Szegeden október 12-én, szombaton lesz, reggel 8 és 12 óra között.

A célunk az, hogy a fizikaitól a szellemiig segítsük a jobb minőségű élet megteremtését, egyénileg és a társadalom egészére vonatkozóan is.

Hogyan dől el, hogy ki és miről fog beszélni, „okítani” az előadásorozat keretében?

Az előadásorozaton belül, ha most konkrétan a kurzusainkra gondolsz, az iskolában képzett oktatók tanítanak, akik maguk is folyamatosan tanulnak tovább. A témaválasztásban szerepet játszhat az egyéni érdeklődés különbsége, de a kurzus egészére vonatkozóan mindenki, aki tanít otthon kell legyen azokban a témákban.

A kurzusaink órái hetente egyszer, mindig ugyanabban az

előpontban vannak, és 1,5-2 óráskak, a következő most indul október 2-án 18 órakor.

Abban a világban, ahol a pénz diktál, egy nonprofit szervezet hogyan, miből tud élni, dolgozni?

Ahogy említettem az előbb is, elsősorban az számít, hogy minden tevékenységünk, a tanítástól a szemét szedésig önkéntes. Enélkül függetlenül, minden szervezetnek természetesen lenni kell tartania magát, nekünk is. Ehhez járulnak hozzá a tagdíjak, a nyilvános előadásaink bevételei és a kézműves tevékenységünkől, eladásból, vásárokon való részvételből származó bevételek. A bevezető kurzus díja havonta 1.000,- Ft, tagdíj válasz után ez növekedhet egyéni vállalás alapján, de nem haladja meg a havi 2.000,- Ft-ot. Az előadásaink belépődíja 250 Ft, diákoknak 20%-os engedménnyel 200 Ft.

Úgy gondolom, sokan vannak, akik nyitottak, csak a kevés szellemi élet dömpingjében nem tudnak választani.

A másik kifogásuk lehet még az idő és energiahiány. Mit lehet tanácsolni nekik, s az Akropolisznak van-e egyfajta vendégváró, csalogató stratégiája?

Tudom, hogy Szeged kulturális élete sokféle lehetőséget kínál és az idő, ami rendelkezésünkre áll, mindig kevés. Mégis remélem, hogy lesz, aki szeretne időt szakítani arra, hogy meghallgasson egy-egy érdekes témát, vagy kipróbálja erejét egy-egy tevékenységben, amelyben amellet, hogy hasznos tevékenységet végez, saját képességeit is fejlesztheti. Azt hiszem a legvonzóbb az egészben az, hogy rólunk szól, saját belső és külső értékeinkről. Ha valakinek beszélgetni van kedve az embert legmélyebben érdeklő kérdésekről, ha részt akar venni valamiben, ami mentes minden személyes érdektől, ha tanulni szeretne, akkor bármikor megtalál minket, hétköznapi este 17.30-22.00-ig a Berzsényi u. 3 szám alatt.

Szlanicsán Rózsa

Herman Ottó után szabadon

avagy nem minden „gólya” madár...!

Valahol egy messzi-messzi tanyán, túl a Rerrich Béla téren, ott ahol a belső udvarban borostyánba burkolózó épületek állnak, ott kezdődik minden...! Az egész úgy nézett ki, mint egy deportálás reality show. A nagy tömeget egy szűk kis lyuk szappantotta be, hogy odabenn egy nagy (szertartásnak hitt) esemény után mindenki főiskolásként távozzon.

11-re volt meghirdetve a „buli”, és már fél 1-re be is jutott mindenki. A sorban állás közben kiderült, hogy bizony hasonlóan senki nem tud és nem is ért semmit. Ez nyugalommal váltott el, és bíztam benne, hogy a beiratkozás változtat ezen. (Sejthetitek, nem így történt!) De azért lesajnáltam a mellettem értetlenkedő szökét (fiú), aki az árnyékban hűsölő mamát faggatta: Most akkor honnan is lesz eszemem, lapom, bélyegem, pecsém, nyomtatványom, úrlapom, izé...! És meg az esélytelenek nyugalomával személtődtem tovább.

Bejutottam, és elérkeztem az első ellenőrzési ponthoz. Kaptam pár kiváltandó lapot és kiderült, a Diákhitel felkerekrehetem első 20 munkáséveimet befizettem ezerötöt, erre adtak egy oroszlanos prospektust, és mondták, hogy „Húzzá má, mer' csú-

szásban vagyunk!”

Beültünk, és a küzdőtérén megjelent a dj, mondta a nevét, meg hogy kiféle, miféle..., de senki nem értette.

Azután belefogott:

– Rövid leszek! (és rövid is lett)

– Lilából órarendöt, szürkéből kreditöt!

– Leckekönyv: neved, szakod, képed belenyalod!

– Ímélcím: stud.u-szeged@megminden...

(Közben jogos kérdések a küzdőtérén: „Minek Internet?”)

Ekkor elhangzott a varázsszó: ETR (igen-igen ez ugyanaz, amellyel a Szilikon-völgyben élő programozók ijesztgetik serdülő gyermekeiket), nos sokan írtak már sokfélét, de én azért mégis kifejténém a véleményem róla: A*****? (Jé a nyomdafesték sem bírja?!)

— Külívek, belive-ek (ld. Cher) kitöltése.

Végül, de nem utolsó sorban általános jó tanácsok:

– Az órákat 20-ig lehet fölvenni (mert föl tudod, ugye?!)

– Az első hét lazább hiányzás szempontjából, de ha lehet, akkor már holnaputánra legyél meg mindennel, és menj be az óráidra!

„Áll néma csend légy szárnya bent sem, künt nem hallatik, fejére szól ki szót emel...”

Azután fel, balra el!

Mert ha már vettél is fel az előírt óráidból, és ingázol a számítépterem, (netcafék), 3 épülettomb, a koleszod (albérleted) között, úgysem marad időd gondolkodni, na látod, pont ezt használják ki...!

Szóval beesel a H. sorra sűrűn elnézést kérve, majd 5 perc múlva rájössz, hogy ez nem a pszichológia előadás, hanem a II. évfolyam Amerikai háttértudományos ismeretek órája, vagy mi...?! Megtörsz, a csoport és a tanár kiröhög, majd néhány jól értesült (ilyenek mindig vannak, ez egy külön faj!) átküld a MÁV KT-ba, mert hogy ott a tuti...! Becsukod az ajtót, a „jól értesült” szánakozva röhög: – Hülye elsős, hogy megszívtá!

Hát ennyi, nem kérünk különleges bánásmódot, odafigyelést, szeretetet meg ilyeneket (bár jó lenne), csak annyit, hogy az idegen városba szakadt hirtelen szabaddá vált prefőiskolásoknak, legalább egy biztos pont legyen az új környezetben: az ISKOLA!

Változások a Károlyiban

Kollégium vagy albérlet?

Egy hosszú hónap telt el a fesztiválok, gólyatáborok, esetleges utóvizsgák időszakában óta és lassan már mindenki újra alkalmazkodott az iskolai kötöttségekhez. Megteltek a kolik is és a kb. 15.000 fő nappali hallgató közül minden ötödik nyert felvételt a 18 kollégium valamelyikébe – talán már az elsők is megszokták a számukra idegen környezetet. Az új lakók mellett azonban egyéb újdonságok is megjelentek. Nem áll szándékomban kollégiumi körképet készíteni, így csak az egyik, de legnagyobb ilyen intézményről írok: 2 épület, 10+3 emelet, közel 300 szoba, 800 fő, 5050 forint.

Ez pedig nem más, mint a Károlyi Mihály Kollégium, ahol jómagam is lakom. Mint említettem, közel 800 embernek biztosít viszonylag olcsó lakóhelyet ez a tízemeletes, lelakott panelház. Az elmúlt évek során azonban rohamos fejlődésnek indult és bár már negyedik tanéve vagyok kollégista, mindig meg tudok lepődni. Valamikor három esztendeje még poros ágyak, elnyűtt ágyneműk, penészes falú zuhanyzók fogadtak és egy dohányfüsttől nyomott levegőjű folyosó. A helyzet azóta gyökeresen megváltozott. Fokozatosan cserélték ki a

berendezési tárgyakat, újították a közösen használt helyiségeket stb. Ez évtől pedig multifunkcionális takarítógépet helyeztek üzembe, felújították a már meglehetősen elavult számítógépparkot, továbbá új számítógépes beléptetőrendszer van tervbe véve. Ha összehasonlítom a mostani illetve a régi helyzetet még inkább csodálkozom. Szinte mindent kicseréltek, felújítottak, így a lerobbant munkásszálló-utód kezd végre egy igazi egyetemi kollégiumra emlékeztetni. Persze semmi sem tökéletes: az elektromos hálózat már évek óta nyögi a rá mért terheket (számítógép, mikrohullámú sütő, televízió, stb.), a koliban található étkezdét megszüntették. Egészebben véve azonban szemmel látható a változás, a fejlődés. Mindez miért is jutott most eszembe? Ennek elég prózai oka van: hirtelen jelentősen emelkedett a kollégiumi díj. Kissé érzékenyen érintett bennünket, de ha belegondolok a fent említett változásokba, már nem is tűnik olyan vészesen soknak.

Ennek kapcsán történt az is, hogy egy kellemes felismerésben volt részem: a hazai kollégiumok tudatukra ébredtek és talán próbálnak felzárkózni ahhoz a magasabb színvonalhoz,

melyet külföldön is képviselnek. Hiszen köztudott, hogy a nyugati országokban egyre több kollégium már már hotelhez hasonlít, ezzel is előtérbe helyezve a kényelmet a praktikuság mellett. Persze az egyetemista örüljön, hogy fedél van a feje felett, van hová hazatérnie egy-egy hosszú nap után, de azért mégsem mindegy hová. Hiszen a diákok is emberek, akik szeretik (szeretnék) a kényelmes, otthonos szállásokat, hogy a diákévek ne József Attila-i nyomorúságban teljenek. Ugyanakkor a kollégiumoknak érdemes figyelembe venniük az albérleteket is, hiszen a mai kolidíjak vetekszenek egy-egy olcsóbban kiadott lakásával (ha hozzávesszük a lakhatási támogatás összegét is). Ezek után egyértelműen nyújtaniuk kell valamit a diákszállásoknak, hogy megtartsák lakóikat. Jelenleg ugyanis csak a közösségi és kulturális élet valamint az Internet elérhetőség a legfőbb vonzerők, amivel szemben áll az albérletek nyugalma, kényelme (mint pl. fürdőszoba-használat, dohányzás, tévénézés).

Az egyetemeken után tehát a kollégiumok is változásnak indultak Magyarországon, felvéve így a versenyt a többi alternatívával.

Balogh Edina

Kiseb b csodák

Képeslapkiállítás a Millenáris Parkban

Ha az ember megnézte magának az óriásplakátokat, akkor nehezen állja meg, hogy ne látogasson el az egyik legkisebb tesó, az ingyenes képeslapok ünnepére. A freecardok alapvető tulajdonságai, hogy ingyen vannak, nem rohanják le kéretlenül az embert, mint a szórólaposztók. Lehet őket gyűjteni és levelezni is lehet rajtuk, bár én az utolsót még soha nem tettem. Amit levelezek a gyűjtőről az általában nekem tetszik és nem akarom senkinek elküldeni. Van hát egy kötegyeni otthon, amit az aktuális selejtezés alkalmával nem lehet leadni, hanem új helyre kell tenni valami lehetetlen funkcióval felruházva.

Az ingyen képeslap szerencsére nem csak hirdetői forma, hanem elfogadott és meg nem értett művészek kinyilatkoztatási helye is. 1993-ban a Gondolap nyomott ilyeneket először itthon (megelőzve sok európai országot is), ha jól emlékszem „Jó légy, vágyom rád!” szöveggel és egy képpel, amikor egy pók épp elcsípni kívánja legyei netovábbját. Ezt persze számtalan hasonló követte. Mára már a kisebb és nagyobb cégek is rájöttek, hogy érdemes lehet azt a ziccert kihasználni, hogy egy képeslap kicsi, elrakható, elküldhető.

Az I. Nemzetközi Freecard kiállítás hirdetése a világ legötletesebb képeslapjait igéri a millenáris parkban szeptember 17-én és 18-án. A napok mellé azonban elfelejtették adni, hogy mikortól tekinthető meg a kiállítás. Aki dőre módon esetleg 17-én délelőtt próbálkozott vele, nem járt sikerrel, a megnyitó hatkor kezdődött. Más fél öt körül sétáltunk arra és a még félkész kiállítást néztük meg. Mikor a végére értünk a biztonsági személyzet felszólított minket a távozásra. A „Most ki kell menni, de utána vissza lehet jönni!” mondaton némileg eltöprengtem, de nem fordultam vissza azonnal az ajtón az utasítás szerint...

A szokásos repi-kajás megnyitón keveset beszéltek, viszont tulajdonképpen a semmiről. Gyorsan kiderült az is, hogy ez a „buli” inkább a szakmának és a leendő hirdetőknak szól, mint a közönségnek. A flashanimációval készült képeslap-történeti „film” kissé unalmas lett, de azt az érdekes információt be lehetett gyűjteni, hogy az első levelező-

lap az Osztrák-Magyar Monarchiában született.

Két pályázatot hirdettek meg, egyet a kreatívoknak, vagyis reklámcégek profi embereinek, illetve egyet a művészfjoknak. Mindkét pályázaton szerethető, poénos művek nyertek. A kreatívok közül a kedvencem

az egyébként harmadik helyezést elért Nyéki Attila – Ferenczy Krisztián páros által alkotott *egy pötty nem csinál rudít* című, míg a *Fiatalknak lenni Magyarországon* elnevezésű művészpályázat közül a zsűrik által is első *one love* lett az én befutóm is. Sajna ezek nem tudom, hol lesznek majd láthatók, a Boomerangmedia honlapon

ugyanis semmi utalás nincs még a kiállításra sem, pedig a szervező cégtől ezt elvárná az ember.

A kiállítás maga nem túl nagy, igazából nemzetközinek keveslem. Van persze felhozatal egy csomó országból, s vannak nagyon ötletes munkák is, de nem igazán éreztem a különböző nemzeti ízeket. Nem választódtak el fiktív és reklámlapok. Olyan nagy massa volt ez, mint minden körülöttünk egy nagyvárosban. Innen is vannak kedvencek, persze. A csehek Oscar sorozata óriási. Oscar mindenhol járt és belefirkálva a képbe megmutatja hol volt, az egyik képen egy galambcsapat egyik tagját karikázza be „Ez volt az?” kérdéssel. A szlovák *Tökéletes család* a más-ság elfogadására tanít, egy csavar, egy anya és két kisanya van a képen „Tökéletes családban élek. Megértem... Az anyám, az apám én és a párom” felirattal. A műfaj határát érdemes feszegetni, szerintem ugyanis nincs. Jó példa erre az a képeslap nagyságú műanyag tasak, amelybe tusfürdőt csempésztek bele. Volt néhány óvszert, teafiltert tartalmazó és hirdető lap is, amely magát a terméket reklámozta, de akadt olyan sörreklám is, amely arra buzdítja a fogyasztót, hogy csináljon olyat, amitől megszomjazik. Biztatásként pedig sőt, vagy egy óvszert ragasztottak a lapra.

Nem úgy kell persze elképzelni, hogy fogtak egy eszmő képeslapot, amit valami ragaccsal feldobáltak a falra... Szerencsére ki is nagyították őket és némi háttér-információval is elláttak minket. Mindenesetre egy vérbeli képeslapfüggő (ilyen elég kevés lehet ugyan) igényeit biztosan nem sikerült ezzel a kicsike kiállítással kielégíteni, de nekik ajánlom a www.freecardworld.com weboldalt, ahol érdemes körülnézni. A többiek pedig reménykedhetnek benne, hogy jövőre hosszabb ideig tartó és nagyobb kiállításra sétálhatnak be.

L e m e z a j á n l ó

Balázs Elemér Group – Around the world

Nos, ez az a lemez, amit azok is meg tudnak hallgatni – sőt mi több, élvezik is állításuk szerint –, akik 1. még nem hallgattak életükben jazz-t, 2. akik eddig utálták a jazzt, 3. akik szerint a jazz jó, de csak korlátozott mennyiségben.

Nos, bevallom őszintén, én a hármas kategóriába tartoztam, beérvén évente egy Pege Aladár (vagy Pege quartett) koncerttel, egy-két

Vukán György vagy Keith Jarret cd-vel. Tavasszal elvetődtem egy fesztiválra, ahol Balázs Elemér egészen új csapata adott egy fantasztikus lemezbemutató koncertet. Amit ott hallottam, meghatározó volt a továbbiakban. Így a nyáron halk sikollyal jeleztem a barátnőmnek Kapolcson, hogy újra meghallgathatom őket. Persze őt is magammal rángatva. Nem volt feldobva túlságosan. Ám ellenállása neki is megszűnt az első akkordok után. Másnap fellelkesülve vettünk fejenként egy cd-t, aláírtuk és kb. két hétig éjjel-nappal ezt hallgattuk; és ezentúl Kapolcson minden nap elmentünk egy jazz koncertre. Nem bántuk meg. Hallhattuk élőben Vukánt, Horgas Esztert, Babos Gyulát. De mindezekről majd a későbbiekben...

Az *Around the world* című cd-n 10 szám található, melyek elkísérnek bennünket Indiából Magyarorszáig svéd földekre, a Balkánra. Aki eddig nem hallott igazi indiai zenét, az feltétlenül hallgassa meg az *In my sky* című számot Winand Gábor énekével, és rögtön beleszeret – aki pedig már hallott ilyen típusú zenét az pedig azért, mert vérbeli indiaiak szerint is tökéletesen énekl. Persze ő is ösztönből. A lemezen egyetlen kivétel van, amit azért át-átugrok, a svéd népdal (8-as track) – valószínűleg bennem van a hiba. Az örmény harmonikás fantasztikus művel a hangszerével és a lelkemmel – érdemes megjegyezni a nevét: David Yengibarjan – az az érzésem még hallani fogunk róla. Dresht nem kell bemutatnom senkinek, ismét remekelt. Czerovszky Heninek ez az első ilyen műfajú korongja, és bár még van tanulnivalója, azért már mutatja magát: Aki pedig teljesen elvarázsolt a

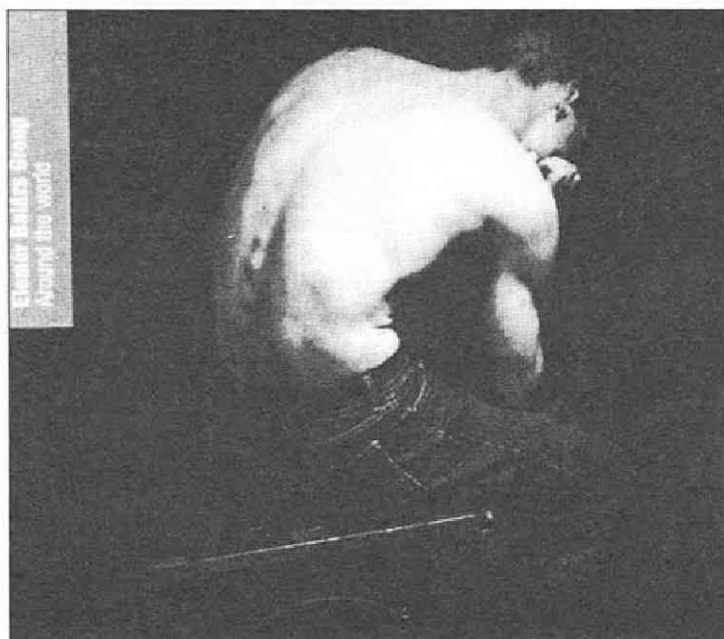
hangjával, az Winand Gábor volt. Könnyeden, szinte légi-esen énekel, scattelései egyszerűen gyönyörűek, minden számba egy kis pluszt visz bele, amitől be lehet zsongani. A dobok zsonglőre természetesen a formáció atyja, aki minden porcikájában zenél, sőt, a felvételen is, hallhatóan gyönyörködik a zenében. A testvére a szintetizátort bővíti, és már most kicsit „Szakcsi Lakatos” vonásokat mutat, ami azonban nem megy személyes hangvétele rovására. Juhász Gáborban sem fognak csalódnai azok, akik ismerték. A tőle megszokott hangzás, zenei tűz itt is hallható, sőt egy szerzeményét is hallhatjuk *Spirit* címmel. Dész Andrást pedig nemes egyszerűséggel „kis Horváth Kornélnak” neveztem el. Lelkes, nagyon tud, ráadásul sokat is. Balázs Elemérnek egyébként ez az első népzenei ihletésű korongja, ami – mások szerint is – helyből nagyon jól sikerült. A zenéket Gadó Gábor, Juhász Gábor, Balázs József, Balázs Elemér és Vukán György szerezték.

A lemezen közreműködnek:

- Balázs Elemér – *dob, billentyű*
- Balázs József – *billentyűk*
- Juhász Gábor – *gitár*
- Dész András – *percussion*
- Szandai Mátyás – *nagybőgő*
- Winand Gábor – *ének*
- Czerovszky Henriett – *ének*
- Dresh Mihály – *furulya*
- Yengibarjan David – *harmonika*

Budapest Music Records (BMC) 2002

V. Hänga Ágnes

Interjú Balázs Elemérrel

„Még nem érzem magam 36-nak...”

Azt mondtad a nyáron, hogy hamarosan készül a Balázs Elemér Group új lemeze. Elég kecsesgató a dolog, hiszen már az első cd-tek is nagyon jól sikerült. Tervezel-e változtatást bármiben?

Januárban kezdjük elkészíteni az új B.E. Group cd-t, a vonal megmarad, kicsit több saját szám lesz, de a hangzás, a népdalok is maradnak. Ha minden igaz lesz egy nagy meglepetése is a cd-nek, ha a Jóisten is úgy akarja. Erről még nem árulok el semmit, nem akarom elkiabálni. A következő nyárra az üzletekben lesz a lemez, remélem sokak öröme. De azért még ezt a lemezt sem hagyom. A turné egy része már megvolt vele, de szeretnék még egy kisebb koncertkörutat október, november, december környékén, és egy nagy évadzáró koncertet is. Ez utóbbi még a hely miatt nem teljesen biztos, folynak a tárgyalások. Van érdeklődés szerencsére iránta, bár ez volt az együttesem debütáló albuma. Volt két teltházas lemezbemutató koncertünk már a legelején is, a Millenáris park téatrumában, a másik pedig az IBS-ben. Ezek már az elején megjósolták nekünk, hogy örömmel fog bennünket fogadni a közönség. Ja, és játszottunk a felvonulási téren is, kb. 7-8 ezer ember előtt, az se volt semmi.

Ha ilyen jól fogad benneteket mindenki itthon, elindultatok a siker rögzítés útján, tervezed-e a külföldi debütálást is?

Ezek ellenére sajnos nem úgy működnek itthon a dolgok mint külföldön, hogy ilyen siker láttán csak úgy özönljenek a meghívások. Azért mi is igyekszünk, próbálunk külföld felé is nyitni. Ami biztos koncerthelyszín az Berlin, London és Hága a következő évben. Aki meghallgatja a cd-t annak általában nagyon tetszik. Fontos a jó fogadtatás.

Hogyan állt össze ez a csapat?

Az együttes baráti szálakon és kapcsolatokon működik, ez hallható is, és könnyebben is működünk. Nagyon örülök, hogy ez a hangzás, ami már régóta a fejemben van, materializálódott végre. A fiatalokat már régóta figyeltem, úgy hívtam el őket a zenekaromba.

Ha valaki volt már koncerteteken-illetve ez általánosan, nagyon jó, pörgős másfél órát adtok, valamikor többet is, a lemez meg 60 perces körül van. Hogyan tudjátok magatokat kordában tartani?

Profí emberekkel játszom, ők könnyen külön tudják választani a stúdiófelvételt és a koncerteket. A koncerten sokkal több szabadság van sokkal több lehetőség, időben is természetesen. Mi stúdióban úgynevezett „körre” improvizálunk, ami harmóniakört jelent, és akkor ez a határ, amit mindenki be tud tartani. A koncerteken viszont, mint mondtam, kiélhetjük magunkat.

A te profi pályafutásod honnan datálódik?

Nagyon korán kezdtem, hat évesen. A szüleim könnyen döntöttek, hogy dobos leszek, miután szétvertem min-

dent otthon. Elvittek zeneiskolába, kiderült, hogy tehetséges vagyok. Az első tanárom Kőszegi Imre volt. Ő hat évet tanított, és nagyon sok mindent köszönhetek neki, utána a Rózsa Ferenc Zenei Stúdióba kerültem, ahol nagyon sok tanárom volt. 16 évesen kerültem be az akadémia jazz tanszakára, és mivel nem volt még érettségim, estin végeztem el a középiskolát. Ott még Kovács Gyula tanított, akit nagyon imádtam és persze Nesztor Iván, aki a mai napig ott tanít.

Nagyon sok együttesben játszol te is. A lemezed mitől lett igazán a tiéd?

11 éve működik két trióm, az egyik a Creative Art Trió, a másik pedig a Trio Midnight. Ezek állandóak, a többiekhez akkor megyek, amikor hívnak. Most már azért szerencsére megengedhetem magamnak, hogy olyanokat választok azért amihez kedvem van. A jazz zenészek köre egy szűk kör, nagyon szeretjük egymást, szeretünk egymással játszani, sajnos éppen ezért azonban kevesebb zenekar is van. Én mindenhol ugyan azt játszom, minden zenekarban ahova elhívnak, de az együttesem azért „balázsselembesebb”, mert az én szerzeményeimet játszuk nagyrészt, az én világomban, az én hangzásommal. Én találtam ki, hogy ki és mi legyen rajta, hogy ki milyen hangszeren játsszon, én találtam ki a stílusát a zenének.

Hogyan állt össze a lemez zenei anyaga, hogyan szerzel zenét?

Amikor zenét szerzek, nem az határozza meg, hogy minél többeknek tetszen, de ebben is szerencsésnek mondhatom magamat az elején említett okok miatt. Úgy néz ki, bennünket nem csak a szűk jazz kedvelők köre hallgat szívesen. Amikor jön egy dallam, akkor zongorához pattanok, sokszor van ihletem, ez általában a természet szokott lenni (néha egy jó festmény), de mindig képek jelennek meg előttem. Erre beindul valami, és rögtön le is írom. A hangszerelésnek az öcsém a nagy mestere, ő az én jobb kezem. Megharmonizálja a számokat, meghangszereli, ha kell, hozzátesz dolgokat. A zenekaromban nagyon szorosan együttműködünk. A fiatalos hangnem, belőlem jön. Még mindig nem érzem magamat 36-nak, és ezzel együtt járnak a fiatalos dolgok. Jó lenne. Ha minél többet utazhatnánk a zenekarral, és több hely lenne, ahol játszhatunk.

Mik a terveid a jövőre, hallhatunk-e benneteket Szegeden is?

Szegedre is szeretnék menni, nekem egyik kedvenc városom. Most sajnos megállt valami, régen nagyon sokat játszottak ott jazzt, és sokkal több rajongója volt ennek a műfajnak. A jövőre nézve a terveim, hogy a zenekarommal szeretnék egyre több lemezt csinálni, hogy minél több emberrel játsszam, hogy minél több embernek adjak a zenéből, hogy többet utazzak.

V. Hanga Ágnes

„...a hegyeken túl, messze innen.”

„Hosszú árny hever ország hosszán, sötétség nyugat-seprő szárnya. Remeg a Torony: királykriptákhoz végzet közelít. Kelnek a Holtak; mert jön az esküszegők órája: Erech Kövénél állnak megint majd, kürt a hegyek közt harsan, hallják. Kié e kürt majd? Ki hívja őket, félhomályból, feledett népet? Kinek esküdtek, örököse annak. Északról érkezik, szükség űzi: Holtak Ösvényének Kapuján át.”

Aragorn verse az árnyak ösvényén

A fenti idézet feltehetően ismerős azoknak, akik olvasták Tolkien örökzöld művét. A könnyűzenei, illetve rockzenei életben rengeteg zenekart megihletett a *Gyűrűk Ura*, kisebb – nagyobb mértékben. (A teljesség igénye nélkül: Gorgoroth, Morgul, Minas Tirith, vagy a hazai Crossboms...)

A tolkien életmű azonban minden kétség nélkül az osztrák Summoning zenekar alkotásaiból köszön vissza legnagyobb mértékben. (Annak ellenére, hogy a zenekar egy projectből nőtt ki magát világhírvé...)

Az „együttes” tulajdonképpen két tagot számlál összesen, ez sejtet vala-

mit abból az óriási befektetett munkából, amit zenéjük képvisel. Silenius és Protector játssza fel az összes hangszer, így koncertre ne nagyon számíson senki az említett zenészek részéről.

A Summoning munkássága méltán lett ilyen mértékben elismert, koncepcióját tekintve pedig teljes egészében a *Gyűrűk Urán* alapul. Beleértve az albumok képi világát – amit rendkívül magas színvonalra révén meg kell említenem. A zenei és képi világ mellett azonban nem elhanyagolható tény az is, hogy a dalok szövegei javarészt Tolkien verseiből állnak.

A zenei oldal rendkívül kidolgozott, lassú – legjobb esetben is közép-témás – tempójú metál, és egyedi en károgo énekhang jellemzi. Stílusa nehezen meghatározható, nem is áll szándékomban beskatulyázni ezt az eredendően egyedi produkciót... (Az énekes hangja itt-ott black-es témákat juttat eszembe...) A dallamok lassúak és monumen-

tálisak, helyenként samplerekkel és szinte végig szintetizátorral kísérvé.

A zene hangulata tökéletesen illik a regény sötétebb fejezeteihez. Sze mély szerint Mordor világát, birodalmát vetítette elém, annak minden komorságával és nagyságával. A dalok indulókra emlékeztetőek, rendkívül gigantikusak és végig egyfajta borongós hangulat jellemző rájuk.

Az albumok címe is követi a felvett koncepciót. A bemutatkozó lemezük címe *Lugburz*, aki egy ork vezető volt a negatív oldalon. Ezt követte a *Minas Morgul*, a számomra kedvenc *Dol Guldur* és a *Stronghold*. (Csakhogy Mordornál maradjunk) Az ötödik lemez nemrég látott napvilágot, a *Let mortal heroes sing your fame* nevet viselő alkotás újabb előrelépés a kettős történetében... Ezen az albumon már háttérkórusok is helyet kaptak.

A Summoning nem az a zene, amit az ember előszeretettel hallgat mondjuk reggelizés közben, vagy vezetés mellé... Ennél sokkal több. Tolkien munkásságának remek metálzenei emléket állít az osztrák páros. Aki fogékony a fantáziát megmozgató, sötét tónusú, elsősorban hangulatokat ébresztő művekre, annak bátran ajánlhatom a Summoning-ot.

Blackie

„Éjkomor kételyből nap keltére jöttem,
Dalom zengett s kardom tündökölt fölöttem.
Lovagoltam, remény és szív tört körültem:
Düh, düh! Kő, hullj rommá! Ej, reádj le rőten!”

Éomer harci éneke

„Népi fejek”

Régi muzsika a mában

Biztosan mindenki látott vagy hallott már néptáncot, népzene-t. Ez az élmény vagy egy életre megfogja az embert vagy abszolút közömbös marad a számára. Azt hiszem az előbbie-
nek fog szólni ez a most induló állandó rovat. Megpróbálok olyan vizuális és auditív élményekről számot adni, olyan információkat nyújtani, amelyek hasznosak és élvezetesek.

A népzene szeretete elég későn alakult ki bennem. Azt mondják, hogy az ember hétévente változik és vele a zenei stí-
lusa is; ez nálam is így volt, csak kicsit durvábban. Kétévente mást és mást hallgattam, míg végül ennél ragadtam le, ez lett az egyik kedvencem. Azóta is formálódik az ízlésem, de a népzene mindig marad.

Őseink tudtak valamit... mivel magnó nem volt, valamit ki kellett találni, ők is bulizni akartak. (Úgy tűnik ez egy ősi ösz-
tön.) Fogták a „kis” hangszereiket, és tökélyre fejlesztették a zenét. Érdekes, hogy a legtöbb tájegységen a három alaphang-
szer ugyanaz és mégis teljesen más a zene. A hegedű, a brácsa és a nagybőgő csodálatos muzsikát varázsol nekünk bár-
merre járunk. Hogy hogyan csinálták?...

A múlt században már majdnem elfelejtődött a népzene, amikor jeles néprajzkutatóink újra felfedezték e műfaj szépség-
ét. Gyűjteni kezdték a folklórhoz kapcsolódó összes emlé-
külnket. Felvételeket készítettek és ezáltal az utókor számára megőrizték ezt a sok becses „kincsét”. Megindult valami, mozgolódni kezdtek az emberek és egyre elterjedtebbek lettek a táncházak, a táncegyüttesek és a zenekarok. Mára már nagyon sokan ismerik, művelik, szeretik a népzene-t és -táncot, így szerencsére, ha el akarunk menni táncházba hetente egy-

szer biztosan megtehetjük. A tapasztalat azt mutatja, hogy minél nagyobb a város annál gyakrabban rendeznek népzenei bulikat. A fővárosban napi rendszerességgel meg lehet találni, itt Szegeden hetente, egy kisebb városban, mint például ahol én lakom, havonta egyszer van rá igény. Vannak olyan országos méretű rendezvények, mint a Táncház találkozók, vagy a Néptáncantológia, stb., amelyeken a legnívósabb zenekarokat és táncosokat láthatjuk. Ilyenkor az ország és a határon túliai apraja-nagyja összeverődik és együtt élvezzük a különböző erdélyi, felföldi, dunántúli és alföldi dallamokat. Csodálatos érzés, amikor együtt látom ezeket az embereket, muzsikálnak, táncolnak, és megkérdőjelezhetetlenül jól érzik magukat.

Sokan hülyének néznek, mert ilyen „ösközületeket” hallgatok, persze ezeket a megjegyzéseket nem veszem magamra, már csak azért sem, mert azt hiszem az ilyen gondolkodásmó-
dú emberek miatt nem képes e stílus kilépni az „underground” körökből.

A folklór megismerése nagyon fontos, mert benne van a múltunk, magában hordozza a magyarság egész eddigi életét, éppen ezért ápolni kell a hagyományokat és megőrizni őseink szokásait. Persze mindennek vannak elvont, sokszor túlzásba vitt ágai. Például nem túl ízléses „technosítani” a népzene-t...
de manapság már – mint tudjuk – ez sem lehetetlen. Na de er-
ről majd máskor...

A következő számokban tehát szeretném bemutatni a sze-
gedi élet ezen ágát, a táncházak fiatal, tehetséges zenészeit, a népzene jellemzőit, a hangszereket, a különböző táncokat, és azokat a tájegységeket, ahol mindezek kialakultak.

Mindemellett szívesen várok bármilyen ötletet, visszajelzést, egyéb információt a népzenevel kapcsolatban! Csuhaj!

PiVi

Zene a „vakoknak”

Nem minden jó, ami Bizkit

Hello Világ! Már javában magunk mögött hagytuk a dicső 90-es éveket, mely számos zenei meglepetést (csodát, szégyent, szutykot, miegymást) szült nekünk. Volt itt MC Hammer, Vanillia Ice, Dr Alban, Brooklyn Bounce, no meg az utánozhatatlan Backstreet Boys. De feledjük el e műanyag élvezeteket és vegyük nagyító alá az érme másik felét. Na igen, ha valaki elfelejtette volna, az is létezik (fog is) és ROCK-nak hívják! Kezdjük is rögtön az elején!

Egy igen hosszú és hatalmas (no meg dicsőséges) korszak lezárul 1992 körül a nemzetközi média számára. Sőt, ettől kezdve a metal befiltatott. A Metallica úgy tartott lépést, hogy köz-

ben meghazudtolta önmagát és beállt a sorba. A kemény zenék helyét kinyúlt pólós, zsíros hajú, „egyszázbél” tinik vették át gitárral a nyakukban (de mi-nek?). Két, három akkord, egy huncut, jóképű énekes és „voala” kész az alternatív rock, igényesebbeknek a grunge. Nirvana (R.I.P.), Foo Fighters, Alice in Chains, Blur, Oasis, Pearl Jam, Soundgarden, stb.. Hogy közülük melyik alkotott maradandót? Én tudom. És Te? Az igazán jók sajnos elhullottak, a többi meg írta a szarabbnál szarabb ízé-
ket... ja slágereket, és szép lassan egy újabb szenny-hullám sodort el minket: PopPunk. Hogy az igazi punk szelleme-
séghez mi közülük van ezeknek a csapa-

toknak? Szerintem édeskevés. Kalifornia, napsütés, gördeszka, mókás haj, szintén két-három akkord és meztelen fotók (csak úgy himbálóznak a kis lomposok). Green Day, Offspring (sajnos beálltak ők is majomkodni), később Blink182, Sum41. Persze most is találsz belőlük egy rakatnyit, csak már senkit sem izgat fel ez a kommersz pisi. Na ennyi elég is volt belőlük. (Az én gyomrom sem bír el minden fost.)

Nini, egy szempillantás, s máris a jelenkorban vagyunk, ahol tárt karokkal üdvözölhetünk egy új korcsot. Mi is ez? Ja, a „nu metal”! Hurrá! Hogy ez mennyire metal, és mennyire „nu”, arról megoszlanak a vélemények, szerintem egyik sem. És hogy miért nem? Az kide-rül a következő számból, no meg az is, hogy mit tartogatok még a Shit Bizkiten edződött fületeknek! Csákány!

Répi

Három hónappal diplomaosztó után...

Figyelem! A következő cikk elolvasása a nyugalom megzavarására alkalmas gondolatokat idéz elő. Utóhatásként melankólia, a jövőtől való rettegés léphet fel. Ezért elolvasását leendő diplomás pályakezdőknek nem ajánljuk.

Hát mégiscsak tovább olvasol? Akkor vagy nagyon bátor vagy, vagy már tuti biztos állással rendelkezel. (minimum nettó százezer forintos fizetéssel), esetleg a szüleid naponta írásba adják, hogy legalább harmincéves korodig taníttatnak, fedezve az albérletet, a kajapénzt és a heti sörmennyiséget.

Sajnos én, és még néhány sors társam nem tartozunk az előbb felsoroltak közé. Nem tudunk elcsípni egy jól fizető állást sem, nincsenek milliomos szüleink, és még nem vagyunk elég bátrak, hogy utolsó lehetőségként kimenjünk: 1. hajóra robotolni, 2. más gyerekére vigyázni, 3. Izlandra táncoslánynak.

Mi még nem ébredtünk fel. Pontosabban abban az ébredés előtti állapotban vagyunk, amikor még visszavisszatérnek a négy évig tartó álom édes emlékfoszlányai, de már tudat alatt tudjuk, hogy ágyunk mellett

ott áll egy nagydarab, szőrös, tetovált alak, aki azt üvölti: „Isten hozott nálam öcsém, ez a való világ!”. A való világ, azaz maga az élet, az a bizonyos nagybetűs, tele az olyan ismeretlen és félelmetes dolgokkal, mint állásinterjúk, koránkezelések, főnökök cseszegetése és karrierépítés.

Ezért van az, hogy annyi visszatérőt lehet látni még a főiskola környékén. Összeülünk a TÁKban, vagy a Györgyinéél egy jó vacsorára, és régi történetek, poénok felidézésével megpróbáljuk elfelejteni, hogy már nem ide tartozunk. Persze hiába, mert előbb-utóbb szóba kerülnek azok az emberek, – a szerencsésebbek –, akik a munkájuk miatt már nem tudtak lejönni Szegedre, és így a jelen ismét befurakszik köztünk. Lassan kidertül, kiből mi lett.

Ami tavaly még hihetetlenül hangzott, – ismerős lány fizikatechnika szakos diplomával biztonsági őr egy hipermarketben –, ma már egyáltalán nem az. Mint ahogy az sem, hogy egy teljesen humán beállítottságú, vagy éppen egy volt tesi-rekis emberről derül ki: pénzügyi tanácsadó (!) Pesten. Vannak, akik naponta több órát buszoznak a „közeli” településeikig, hogy az ottani gyerekek fejébe némi tudást öntsenek, vagy éppen az orosházi szülők riadalmára, osztályfőnökként mutatnak jó példát az ötödikeseknek, netán a békásmegyeri művelődési házban hintik a kultúrát. Ők azok, akik kihasználva a diplomás fizetésről rendelkező törvény előnyeit, munkájuk-

hoz méltó fizetéssel kezdték meg pályájukat. De mint minden jónak, ennek a törvénynek is van árnyoldala. Barátnőm példáját tudom felhozni, aki miután diplomával, két nyelv ismeretével jelentkezett egy adminisztratív munkára, megtudta, hogy ő bizony már „túlképzett” erre a feladatra. A cég inkább alkalmaz egy érettségivel rendelkező lányt, kevesebb fizetéssel. És így áll a feje tejére a világ.

Amikor a „munkanélküli központokban” naponta nő a beiratkozottak száma, és a kedvesen mosolygó alkalmazottak közlik velünk, hogy még mindig nincs megüresedett tanári állás, amikor az újságok hirdetési rovataiban külföldi cégek átképzéssel többszázezer forintos fizetéssel kecsegtetnek, felteszem magamnak a kérdést, mi is akarok lenni. Napközistanáró? Pénzügyi tanácsadó? Tesco-dolgozó vagy bébiszitter? Most merre tovább? És ekkor akad kezembe Lewis Carroll felnőttmeséje, amelynek egy részlete „választ ad” erre a három hónapja tartó zűrzavarra a fejemben:

– „Megmondanád nekem, kérlek, melyik úton menjek?

– Ez nagymértékben függ attól, hogy hova akarsz menni – mondta a macska.

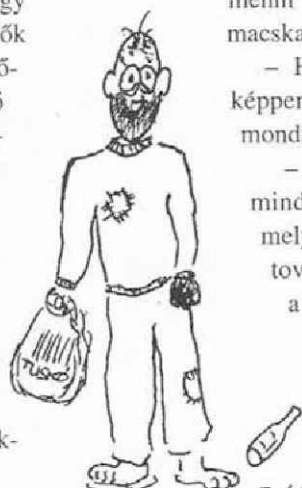
– Hát, tulajdonképpen mindegy – mondta Alice.

– Akkor az is mindegy, hogy melyik úton mész tovább – mondta a macska.”

- szana -

Béla a házas

Béla a csöves

Vándormadarak

„A vándormadarak ígérete a visszatérés...”

A természetfilm, ami jóval több, mint egy természetfilm – röviden így lehetne jellemezni Jacques Perrin alkotását, amelyben rendezői tehetségét csillantja meg. A sokoldalú francia filmest már láthattuk a kamera mindkét oldalán, hiszen játszott a *Farkasok szövetsége* című filmben, illetve producerként járult hozzá a *Mikrokozmosz* sikeréhez. Bizony, bizony már öt éve annak, hogy ez a természetfilm nagyot kaszált a párizsi César-gálán, és a stáb büszkén távozhatott a Champs Élysées Színházból, hónapok alatt a legjobb operatőr, legjobb vágás, és legjobb hangért járó díjjal. Perrin, immár rendezőként, újra a természet felé fordult, aminek szereplői ezúttal nem a füvek népe, a rovarok, bogarak.

A *Vándormadarak*, akiket űz, hajt a fajfenntartás, az életben maradás ösztöne, keresztül-kasul bejárják, pontosabban berepülik bolygónkat. Ki-ki kedve szerint, egyszerű óriási távokat megtéve, vagy meg-megszakítva útjukat. Az erőfeszítés így is óriási, míg megérkeznek úti céljukhoz, de az életösztön mindennél erősebben dolgozik ezekben a madarakban, végtelennek tűnő óceánok, perzselő forróságú sivatagok, égis meredő hegyormok felett küzdenek az időjárással és önmagukkal.

Az ő útjukat követi nyomon a film, a maguk mögött hagyott tájak részletes bemutatásával együtt, a Déli-sarktól

Amerikáig, Afrikától a Himaláján át egészen Japánig. Az aprólékosan elkészített film megszületése három éven át tartott, és négyszázötven ember munkája kellett hozzá. A forgatások kétszáz különböző helyszínen zajlottak, és szinte minden egyes madárfajtát külön technikával kellett becserkészni: a gólyák jellegzetes repülési módját hőlégballonból, a pelikánok röptét pedig csónakból lehetett leginkább filmezni.

A fáradtságos munkának meg is lett az eredménye: lélegzetelállító képek születtek, együtt szárnyalhatunk a vándormadarakkal, osztozhatunk velük a tökéletes szabadság érzésében. Ebben a légi birodalomban nem léteznek határok, a Föld az egyetlen élettér. Legyünk olyan szabadok, mint a madarak, ezt sugallja Nick Cave is a film főcímdalában.

Ha valakit eddig még finoman szólva sem ejtettek rabul a természetfilmek, akkor is bele fog szeretni ebbe a filmbe, mert gyönyörű, nagyszerűen megkomponált képernyőopera, egy ígéretről, mely a visszatérés.

További információért meglátogathatók a film honlapját a www.spi.hu címen, ahol az alkotók nyilatkozatait, a stáblistát, filmismertetőt, összefoglalót, és képgalériát találtak.

Majzik Attila

Különvélemény (Minority Report)
színes, amerikai sci-fi (2002)

Rendezte: Steven Spielberg

Írta: Jon Cohen, Scott Frank

Szereplők: Tom Cruise, Colin Farrell,
Max von Sydow, Samantha
Morton, Steve Harris, Tim Blake
Nelson

Gyártó: DreamWorks SKG,

20th Century Fox

Játékidő: 145 perc

2054-ben már hatodik éve nem történt gyilkosság az USA fővárosában, köszönhetően egy tökéletes rendszernek, amely 3 látnok képességű fiatal segítségével előre meg tudja határozni a gyilkosság áldozatát és elkövetőjét, és egy mindenre elszánt zsarunak (John Anderton/Tom Cruise), aki gyereke halála óta mindent megtesz a gyilkosságok elkövetése ellen. A történet akkor kezdődik, amikor egy látomás után John Andertont dobja ki gyilkosnak a rendszer. Kedvenc hősrünk természetesen nem adja meg magát könnyen, hisz az áldozatról még sohasem hallott, pedig a gyilkosság az előrejelzés szerint előre eltervezett lenne és 36 óra múlva biztos meg fog történni. Hogy kiderítse, hol van tévedés, vagy egyáltalán van-e, menekülésbe és magánakcióba kezd egy titokzatosnak tűnő dolog, a 3 látnok közös jóslatát megzavaró ún. különvélemény után. Így aztán ő nyomoz, ő utána nyomoznak, sőt még az ő utána nyomozókat is lenyomozzák. Kicsit zavarosnak hat, de szerencsére a film a látványra és az akcióra épít, így nem sok idő marad a filozofálásra. Közben azért Spielberg igyekszik olyan kérdéseket felvetni, amelyek a sors feletti uralmat, vagy a teljes megfigyelés intézményesülését taglalják. Emiatt moralizálás sokszor kizökken a filmet a krimi-akció egyébként jól pergő ritmusából, de az élvezhetőség, főleg a látvány és a trükkök miatt, megmarad.

Még több információ:

<http://www.cinematrix.hu/honlapok/kulonvelemenyl>

Különvélemény van, bizsergés nincs

A végtelenül hosszúnak tűnő órák sora után jól esik egy kis pihenés. Van aki disco-ba megy, van aki inkább a mozi választja. Én most a mozi mellett döntöttem. Sikerült két, teljesen különböző beállítottságú filmet megnézni; a *Különvéleményt* és a *Bizsergést*.

A *Különvélemény* című film a jövő technika vívmányait mutatja be a bűnözéssel szemben. Habár inkább a mindenkor érvényes elv kerül a középpontba, tehát „a saját érdekeimet szem előtt tartva mindenkit elsöprök az utamból”. De a film számítógépes animációi egy laikus szemszögéből nézve tök jók. A film nem unalmas, pörögnek az események. Ha netán a kedves kikapcsolódni vágyó néző nem teljesen a filmre koncentrál, még akkor sem veszíti el a fonalat.

Egy másik filmre is beültem, de az már nem volt annyira érdekes és izgalmas. Egy teljesen más kategória, mint az előző. Ez a film a *Bizsergés*. Én, mint átlag ember, ahogy olvastam a moziműsört, a címe ragadott meg. Gondoltam, na ez valami jó kis light-os film. Ez nem kicsit volt az! A mozi nem szólt

másról, mint hogy három középkorú nő pasizni akar és azon versengenek melyikük a szerencsétlenebb. Mikor az egyikük kezd jól érezni magát, a másik két „hölgy”-ből kitör az irigység. Aztán egy pillanatilag azt hittem megértettem a film mondanivalóját: a szerelem nincs korhoz kötve. De miután az egyik főszereplő meghalt kétségbe estem. Nem amiatt, hogy meghalt, hanem a bennem felmerülő kérdés miatt! Most mégis miről szól a film?! Aztán kiderült számomra, hogy a „bizsergés” mindenek előtt, függetlenül az érzelmeiktől. Tehát szerintem a film olyan, mint az egyszer-használatos fényképezőgép. Csak egyszer!!!

A mai mozifilmeken sajnos nem lehet eligazodni. Nincsenek már igazi vígjátékok. Nincs min nevetni. A horrorfilmek pedig egyáltalán nem rémisztőek! A mai trend a háborús film – elsősorban a szélesvásznú amerikai filmek – és az animációs filmek.

A mozi után elgondolkodtam, jól döntöttem-e? Hát, az az igazság, hogy inkább a disco. Az még a régi.

Túri Nikolett

F I L M K R I T I K A

Egy Külön Vélemény

Mostanában Spielberg igencsak rákapott a sci-fi műfajra. Gondoljunk csak a tavalyi *A.I. (Mesterséges Értelm)* néven elkövetett víziószerű lelki ömlengésére, amelyben a legjobb emberséget egy robot kapta.... De ez most kicsit más műfajú dolog. Sci-fi akció. Kőkeményen. Mert tényleg az, a javából. Annyira, hogy akár Tom Cruise helyett jöszhatott volna Steven Segal, a forgatókönyvet írhatták volna a Wachowski fivérek és a rendező lehetett volna James Cameron. Nos, akkor biztos sztorizgatnánk róla vagy egy évig borgőzös kocsmákban, részegen a Jateklúdban, az „agyamelszállt” szünetekben. Így egy lett az utóbbi évek látványos, ám nem a legsikeresebb, tudományos-fantasztikus filmjeinek. Pedig az alaptörténetben nem volt hiba. Az eredeti novella 1956-ban jelent meg a *Fantastic Universe* című magazinban. Szerzője, Philip K. Dick novellák tömegét írta az ötvenes-hatvanas években. Látványos fantáziája írók és filmszínálók egész sorát ihlette meg (*Szárnyas Fejvadász, Emlékmás, Elveszett Gyerekek Bolygója, Imposztor*), és a műveiben megfogalmazott súlyos társadalmi kérdések ma aktuálisabbak, mint valaha. Dicket a tudomány és a technika fejlődésének következményei érdekelték, az antropológia hatások izgatták, és sohasem ítélkezett, csak kérdezett.

Talán ezért nem ajánlottam volna a rendezőnek, hogy belekezdjen a forgatásba, hiszen ő mindig megadja a válaszokat és semmit nem hagy lezáratlanul. Én itt szinte feloldhatatlan problémát látok, de azt hiszem még is én tévedhetek, mert filmet kreált belőle. Látványosat és akciódúsat (George Lucas ILM látványtechnikai cége sokat segített) sztár színészekkel (Tom Cruise, Max von Sydow).

Valahogy mégis műanyag-ízűnek érzem. A fejfel vezető úton ezerrel száguldozó autókön ugránczó Tommy fiú, a kígyókat megszegényítő mozgáskultúrájú génkezelt növények, retinaszkener pókok túlhangsúlyozott jelenete mind-mind megerőltetik a filmet, míg a zárótörténet egyenesen tönkrevágja. Ám egy biztos. Steven Spielbergnek van tehetsége, hisz mindezen súlyos hibák mellett is az 1x nézhető kategóriába tudja juttatni filmjét, így elkerülve a Kevin Costner-féle nagy bukásokat. Azért jobban örülnék, ha visszatérne az *E.T.* vagy a *Harmadik Típusú Találkozások*, esetleg az *Indiana Jones* könnyed és naivabb világához, mert ezek még mindig klasszikusnak számítanak. Kár belekezdeni egy olyan dologba, ami nem megy nekünk, otthagya azt, amiben a legjobbak vagyunk. Talán ezt üzenném a „Mesternek”, ha figyelne rám.

Bujtór Zsigmond

Perzsia ezer arca

1. rész

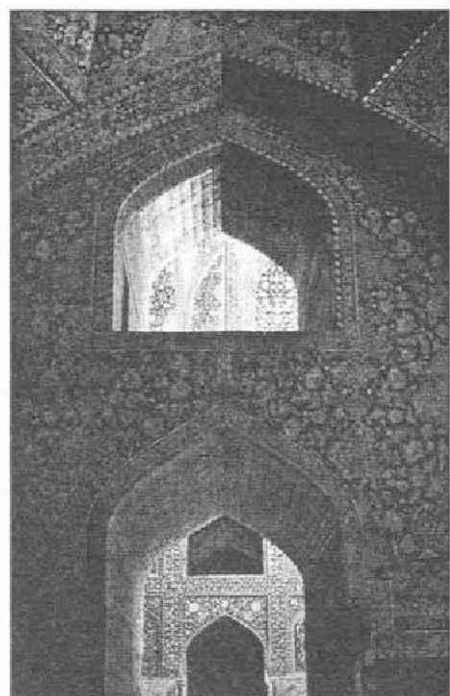
Három és fél nap vonatozás és buszozás következményeként sikeresen megérkeztünk Teheránba, Irán gí-gászira nőtt jelenkori fővárosába. Az időzítés tökéletes volt: Az előző nap legjelentősebb programja egy negyvenezeres tüntetés volt a „Sátánt” megtestesítő Amerikai Egyesült Államok és a majomképű, bokornevű főördög ellen, aminek köszönhetően egy kis idegenellenesség járta át a város sűrű szmoggal kevert levegőjét. A falakon hol az Irak ellen viselt hosszú háborúban elesett hősök szomorkás arcképei álltak a napsugarak ártalmatlan tüzét, hol éppen a nagyvezér, Khomeini vigyázta „Nagy Testvéreként”, árgus tekintettel az iszlám világ eme fellegvárának nyüzsgő mindennapjait. De a világszerte ismert Union Jack kék alapon fehér csillagos, piros-fehér sávok, kétségtelenül dekoratív lobogója sem kerülte el az iráni „grafiti-művészek” figyelmét, bár abban a formában, ahogyan egy teheráni tízemeletes irodaház falán látható, nem valószínű, hogy elnyerne egy hazafias érzéssel megáldott amerikai állampolgár tetszését. A névtelen alkotó páratlan kreativitásról tett tanúbizonyságot, midőn a csillagokat emberi koponyákkal helyettesítette, és minden vörös sáv végére odapingált egy szimpatikus bombát. De arra az esetre, ha valaki még ezek után sem fogná a mű mondanivalóját, biztos, ami biztos, embernyi fekete betűkkel ráírta: „Down with the USA!”.

Ha mindabból, amit eddig leírtam, bárki arra a következtetésre jutna, hogy Irán egy barátságatlan, veszélyes környék, tele rosszaréú terroristákkal, az téved! Irán – ellentétben a nyugati média által megfestett kép-pel – vendégszerető, szép és tökéletesen biztonságos ország. Az emberek barátságos érdeklődéssel közelednek az idegenhez, és ha valaki veszi a fáradságot, és szóba áll velük, hamarosan azon kaphatja magát, hogy meg-

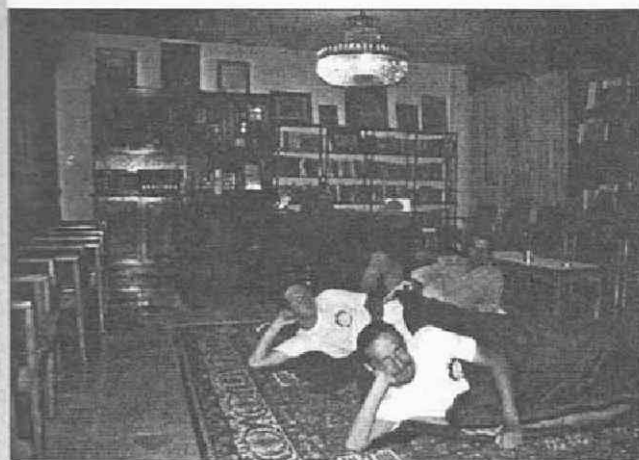
hívták egy teára, egy vízipipára, vagy éppen egy vacsorára. Szomjazzák a híreket, hiszen a kökemény vallási vezetés (melynek végnapjait a legtöbb iráni minél hamarabb szeretné megérni) nyugati, „civilizált” világunk általi megítélése miatt nagyon kevés utazó

vállalkozik arra, hogy ellátogasson e „barbár” környékre. De hiszen most is negyvenezer ember tüntetett Amerika ellen... mondhatnátok. Igen. A tizennégy millióból!!! Közel másfél Magyarországnyi teherániból nem nagy kunszt összeverbuválni negyvenezer fanatikust... És a fővárost kivéve sehol másutt nem érzékeltük a külföldiekre irányuló ellenszenvnek a legapróbb jelét sem.

Ellátogattunk a csodálatosan szép Iszfahánba, jártunk a jászok őshazájának mondott Yazdban, bebarangoltuk Bam fantasztikus vályogvárának minden zugát, megfürödtünk a Perzsa-öböl vizében, izzadtunk Hormuz szigetének ötven fokot is meghaladó levegőjé-

Mecsetbelső Iszfahánban

Szállásunk Teheránban

A Demavend 5671 méteres csúcsa

ben, megcsodáltuk a világhírű romokat Perszepoliszban, kóboroltunk Shiráz utcáin, bevezetünk az Ali Sadr barlang cseppkövei közé, és végül megmásztuk a Demavend (5671 méter magas) csúcsát is. Mindezt öt hét alatt, bőven szánva időt arra is, hogy az iráni emberek mindennapi életéhez közelebb kerüljünk, megismerjük és kissé talán meg is értsük az országot.

Teheráni ingyenszállásunkat az Isztambulból az iráni fővárosig menetrend szerint közlekedő buszon szerveztük meg. Külhoni létünknek köszönhetően már az indulás pillanatában a figyelem középpontjába kerülünk, és amíg negyven óra múlva le nem vonszoltuk elszibbadt alfelünket a buszról, ott is maradtunk. Útközben bevezettek minket a perzsa nyelv rejtelseibe, és mire Teheránban városnézésre indultunk, már az esett nehezünkre, hogy a helyi nyelven lebonyolítsunk egy rövid alkut. Reza nevű újdonsült barátunk pedig nagylelkűen felajánlotta háromszobás irodájának puha perzsaszőnyeget, amelyeken végre kipihenhetjük a három és fél napig tartó út minden fáradsalmát.

ATA
(a szerző fotóival)

Khomeini, a „Nagy Testvér”

Bam vályogvára

A szemben a korai diagnózis

„A szem a lélek tükre.” Gondolkodtatok már azon, hogy hogyan értelmezhető ez a mondás? Vajon miről árulkodik a szem elsősorban? Lehet, hogy közelebb jutunk ennek megfigyeléséhez, ha a taoizmust hívjuk segítségül: „Ott csillog az ember szemében a lelke.” Valóban így van ez, a boldog ember szeme csillog, és valami egészen különös fényel telik meg, míg a szomorú szemekben ott lappang egyfajta megfoghatatlan tompaság. A szeme sem áll jól annak, aki valami rosszban sántikál, az örültek szemében ott lebeg a pokoli fátyol, betegségükben megtört emberek szemére, mintha a reménytelenségből lett redőny ereszkedne. Mi az, amitől szemünk megtelik étellel és fényel? Az bizony nem más, mint maga az életerő. Ezért mondta beszélgetésünk elején Dr. Szabó Mária, aki egyszemélyben belgyógyász, akupunktúra szakorvos és persze foglalkozik írisz diagnosztikával is, a következőt: „A szem a lélek tükre, de a testé is.”

Miért tartja olyan fontosnak kihangsúlyozni, hogy az íriszdiagnosztika az egész szervezetről ad egy általános képet?

Azért, mert gyakorló orvosként azt látom, hogy sajnos a mai orvoslásban nem a holisztikus szemlélet az uralkodó. Az embert egészében kellene vizsgálni annak a háttértudásnak az ismeretében, hogy a különböző betegségeknek milyen lelki okai lehetnek, ezek hogyan függhetnek össze bizonyos életmódbeli kérdésekkel, és végül, hogy miképpen eredményezhetnek újabb betegségeket a már meglévők. Nem részleges vizsgálatok részeredményeit kellene eszementen egymás mellé ra-

kosgatni mindenfajta ok-okozati viszonyok feltételezése nélkül, hanem a mindezek mögött ott található élő személyiséget is meg kellene vizsgálni. Manapság a kivizsgálás kivizsgálása folyik. Olyan ez, mint a mókuskerék. Az egész jelenség a jogi perek megnövekedett számával indokolható. Orvostól orvosig küldik a beteget, túlnyomórészt csak a műszerekre támaszkodnak, s az az egyszerű mozdulat, hogy az orvos a betege szemébe – annak szerkezetbeli elváltozásaiiba – belenézzen, valahogy elfelejtődött...

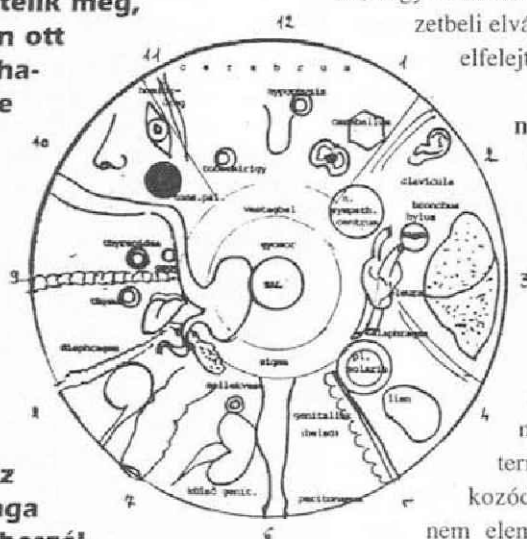
Mit érdemes tudni az íriszdiagnosztika gyógyításban elfoglalt helyéről, szerepéről?

A diagnosztika bármely fajtájával kapcsolatban általánosan elmondható, hogy elvileg csak orvosok által végezhető. A természetgyógyászati tevékenységre vonatkozó törvény rendelkezik arról, hogy az íriszdiagnosztikát is csak orvos végezheti. A természetgyógyászok a szemet tájékozódásból megnézhetik, de elvileg nem elemezhetik tudományos szinten, és nem is beszélhetnének vélt benyomásairól. A szemből megállapítható diagnózist végző orvosnak vizsgát kell tennie az adott területtel kapcsolatos ismeretekből. Ezek az Egészségügyi Továbbképző Intézet által rendezett vizsgák hivatalosan elfogadottak.

Mi lehet az oka annak, hogy még ma sem kellőképpen elismert e módszer például orvosi körökben?

Nem hisznek benne, mert nincs még meg az az egzakt bizonyítottsági háttér, ami ahhoz szükséges, hogy szélesebb körök is elismerjék az íriszdiagnosztika előnyeit. Nincs még megfelelően tudományosan alátámasztva az igazolhatósága, nincsenek random kísérletek, képzés elve kevés helyen van, és még kevesebb a fellelhető színvonalas közülük. Ebből és az emberi kapzsiságból és felelőtlenségből köszönhetően sok a kókler ezen a területen is. Holott ez egy nagyon komoly tudomány, amit nem szabadna lealacsonyítani a dilettantizmussal.

Diagnózisok születnek egy-egy vizsgálat alkalmá-

Az íriszdiagnosztika az egész szervezet állapotáról informál a szem szín és szerkezetbeli elváltozásai alapján. Általa megtudhatjuk azt, hogy betegségekre való hajlamaink megismerése után milyen életvezetési módokat érdemes követnünk saját egészségünk megőrzése érdekében. Magyarországon Dr. Péczely Ignác volt az, aki elsőként elindult az íriszdiagnosztika útján. 1880-ban írt disszertációjában vizsgálta, a lábát tört bagoly szemében megjelenő résnyi elváltozás és az imént említett sérülés közti összefüggéseket. Munkásságát Magyarországon nem ismerték el, mint, ahogy ma sem megfelelően elfogadott ez a diagnosztikai módszer, holott segítségével saját fiziológiai adottságaink feltérképezésével eljuthatnánk odáig, hogy nem a helyzet szorításában rohangálnánk egyik orvostól a másikig, amikor már esetleg késő...

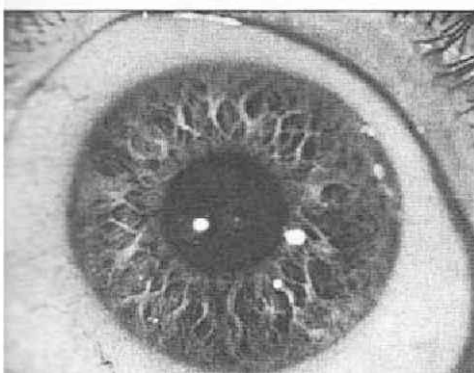
2002. október

al, vagy valamiféle beavatkozásról is beszélhetünk, ha rászdiagnosztikáról van szó?

A szem szivárványhártyáján található szín- és szerkezetbeli elváltozásoknak akár árnyalatnyi eltérései is megváltozóak egy elemzés elkészítésekor. Ez a könnyen elvégezhető és külső beavatkozásokkal nem járó vizsgálat a szervezet mindenkori állapotáról informáló korai diagnózisaként fogható fel. Nincs tehát semmiféle „szúrás-vágás”, és az ezzel járó stressz a hozzánk látogató számára. Tájékoztatást adunk a genetikai háttér által is adott betegségek kialakulási hajlamokról, valamint a később szerzett fiziológiai adottságokról. Ami még nagyon lényeges, hogy olyan kezdődő betegségekre hívjuk föl a figyelmet, amelyek még nem biztos, hogy produkálnak tüneteket, de veszélyeztetik a szervezetet, és amit viszont a szivárványhártya elváltozásai már előre jeleznek. Egy ilyen diagnózis megkérülése által az emberek tudatában lesznek saját biológiai személyiségüknek, ezáltal lehetőségük nyílik arra, hogy még időben egy tudatos életmód megválasztásával elkerülhessék az őket szemük szerint fenyegető kórokat, és megőrhessék eredendő egészségüket.

Egészen biztos, hogy ezzel a módszerrel az egész ember egyetemes fiziológiai állapotára vonatkozóan hiteles képet lehet adni?

Azok az emberek, akik hozzám ellátogatnak egy komplex vizsgálatban vesznek részt. Először készítünk a szemről egy tíz-tizenöt-szörös nagyítással előállított fényképet, amelyen már jól kivehetők a legapróbb, de ugyanakkor nagyon is árulkodó részletek. Én szándékoltnak nem vagyok jelen ennek a fotónak az elkészítésekor, hogy az elemzésem a legnagyobb mértékben objektív legyen, és csak a lefényképezett szem tanulságai befolyásoljanak. A fotóelemzés módszerével feltérképezem a szemben található különböző színárnyalatú és formájú alakzatokat, amelyekről nagy valószínűséggel sejthető, hogy milyen „erőségi fokozatú vészjelzések”. Beazonosítom, hogy az írisz melyik szervzónájában található mindezek, ugyanis a szivárványhártya föl-

osztható bizonyos szeletekre, amelyek a különböző szerveinknek feleltethetők meg.

Mindezek összevetésekor fogalmazódik meg bennem, hogy mely szerveknél jelentkezhetnek, esetleg meg is jelentek már problémák. Sokszor nüansznvi különbségeket is figyelembe kell venni, ahhoz, hogy a részletek megfelelő összerakásával megállapíthassuk, hogy mi az, ami a leginkább valószínűsíthető. Azonban én csak azt tudom elmondani, ami benne van a szemben, ami nincs, arról nem beszélek. Nem mondhatok továbbá drasztikus kijelentéseket, mert ezekkel nagyon óvatosan és feltételesan kell bánni. Egy rákos betegnél látom a szemből, hogy zavaros, és zilyált az immunrendszer, de nem mondhatom azt:

„Kérem asszonyom, önnek rákja van.” Ez így egy az egyben, tehát maga a betegség nem is látható a szemben, azok nem mondanának igazat, akik azt állítanák, hogy ez ilyen formában jelenik meg. Daganatgyanús jeleket lehet látni, olyan elváltozásokat amelyek nagy eséllyel jelezhetik az adott kórt, és ezekről kell is szólni, de mindezek jelzések, lenyomatok.

Mi a komplex kezelés további része?

Miután elkészítettem az elemzést egy hosszabb beszélgetésre hívom az embereket. Előre jelzem nekik, hogy erre a találkozóra hozzák magukkal korábbi orvosi vizsgálatokból származó leleteiket, zárójelentéseiket. Ekkor találkozom először velük, és ekkor kerül sor arra, hogy összevessük az én elemzéseimet ezekkel a dokumentumokkal. A találati arányaim általában úgy 80 százalékosak. Ilyenkor már az egész személyiség áll előttem, így módomban van az arcból, a testbeszédéből, az egész kisugárzásból is következtetni. Említettem, hogy én csak arról tudok beszélni, ami tényleg ott van a szemben. Tudnunk kell, hogy az íriszen sem jelenik meg minden, semmi sem 100 százalékos. Miután az összevetés megtörtént, megpróbálom a hozzám látogatókat rávezetni arra, hogy mire figyeljenek oda még jobban, milyen betegségekre lehet hajlamosuk, és mit tegyenek annak érdekében, hogy kialakítsák a számukra legmegfelelőbb életmódot, életvezetést.

Mi az, amiben a szem többet mond el fiziológiai összállapotunkról, mint például a tenyér, a talp, vagy a fül?

Amiket te említesz, azok az úgynevezett mikrorendszerek, amelyek mindegyike informatív a szervezet állapotára nézve. Ugyanaz a problematika kimutatható a tenyérben, ami a szemben, ez világos. Ezt hívják fraktálejelenségnek, amely szerint a szervezet saját magát egészében megjeleníti, és ezt kisebb formákban ismétli. A szemről azonban elmondható, hogy az idegrendszernek azon kihelyezett része, amelybe idegrostok úgy futnak be, hogy ez közvetlenül jelenítődik meg.

Szabó Katalin

B Ű V Ö S V I L Á G V .

Az alkímiáról szól a sorozat legújabb része. Az alkímiáról, amiről sokan sokat hallottak, de nem elég. Most sem lesz ez másként, ne higgye senki, hogy fél oldalban a titkok titkának kapuja elé sétálhat minimális erőfeszítéssel. Egy nemrégiben elhangzott előadás anyagából válogattam érdekesnek tűnő részleteket, remélem mindenkinek hasznára válik!

A kifejezést az egyiptomi „chem” szóból eredeztetik, amely feketét jelent. Az arab „al-” szótaggal kiegészülve, majd latin végződéssel alakult ki az „al chemia” szó. Az alkímiát egyiptomi vagy fekete művészetnek is hívták, mert Egyiptomot a fekete föld országának nevezték. Ez arra utalt, hogy a Nílus áradása után hordalékát szétterítve fekete földet hagyott maga után. A föld a szellemi és a fizikai szinten is a termékenységet, az új életet jelképezi. E tudomány azonban nem csak itt és ekkor, az ókorban volt jellemző, végigkísérte az egész történelmet. Egységes voltát bizonyítja, hogy lényegét tekintve az indiai alkímia ugyanaz, mint a görög, a kínai- tehát felépítése, szimbólumai és folyamatai keleten és nyugaton nem sokban térnek el egymástól.

A központi gondolat az arany és az ezüst körül mozgott. Ezek az istenek világával voltak kapcsolatban, kezdetben csak szakrális tárgyakat készítettek belőle. Egyiptomban az aranyat az istenek húsának, Mexikóban az ezüstöt az istenek fehér ürülékének nevezték.

Az alkímia célja: az alkímisták ismerték fizikai szinten a fémek tisztítását és ötvözését, ezáltal különböző tulajdonságú anyagokat tudtak előállítani, de tevékenységük központjában az arany előállítása volt. Ennek titka azonban, a közhiedelemmel ellentétben nem is a fémekben, hanem magában az emberben keresendő. A lélek nem merül el egészen a testben, hanem egy része a szellemi világban marad és így képes kapcsolatot teremteni a szellem és a test között. Képes összekötni az égi, láthatatlan és a földi, látható világot.

A Bölcsék Kövének alapja nem más, mint az ember lelke, a pszichéje. Ez a rész érintkezik az ember halandó és halhatatlan részével egyaránt (a testtel és a szellemmel is).

Így képes a halandót a halhatatlanságba vezetni. Ha megvizsgáljuk a görög filozófusok gondolatait, az ember felé fordult szemlélődésüket, náluk is hasonló következtetésekre bukkanunk. Tehát az ember csak akkor ismerheti meg halhatatlan lényét, ha lemond mindenről, ami romlandó benne. Nem csak a húst, hanem a lélek érzéki tapasztalásba merült részét is. Az alkímisták szellemi szinten az arannyal nem a fémmre, hanem az ember szellemi fejlődésének legmagasabb fokára utaltak, és a hozzá vezető belső átalakulási folyamatot képezték le az alkímista szimbólumok segítségével.

ALKÍMIAI SZIMBÓLUMOK

Az alkímiát az különbözteti meg a természettudománytól, hogy az alkímista azonosul művével, a tudós pedig ki akarja vonni magát a kísérlethől, mert objektív eredményekre kíván szert tenni.

Az alkímisták legfontosabb eszköze, egyben szimbóluma az athanor, az olvasztókemence, melyben a fémek átalakulása megy végbe. Régi kéziratokban kis toronyként ábrázolták, amint egy leemelhető kupola fel. Benne található az általában tojás alakú üvegedény, mely közvetlenül a tűz fölött homokkádiban, hamugödörben helyezkedik el.

A legtöbb ábrázolásnál található négy koncentrikus kör, mely a négy elem jelenlétére utal. Ezek a föld, víz, levegő és a tűz.

Az alkímisták mindenben (a fémekben is) az élet keresve az elemekhez is szimbolikus élőlényeket kapcsoltak. Így hozták például képeiken kapcsolatba a tüzet és a szalamandrát.

Természetesen mindezek csak töredékét tárták elénk egy ismeretlen, bűvös világnak, remélem, lesznek, akik utána járnak ennek a csudának is. Józan ésszel csupán nem lehet ebbe az irányba tekinteni, hiszen jelképekben gondolkodó tudományról, filozófiáról van szó. Végezetül: „Az alkímista nem csak hisz, hanem gondolkodik és közben alkot. Művének tárgya és eszköze saját maga.”

GRATIS

Megosztom veletek a bagoly babonáját: épp Szegeden volt szokás, s talán nem kéne feleleveníteni, mert kicsit szemét dolog a bagolyra nézve, hogy szívét és nyelvét csizmaszárba tették, ettől állítólag láthatatlanná lehet válni. A dévaiak szerint táltos madár, nem szabad megütni. Ne üsetek hát baglyokat, o.k.?!
Szlanicsán Rózsa

Az alkímia

Előadó.: Kovács Mihály, 2002. szeptember 19.
 Új Akropolisz Kulturális Egyesület

N y o m o m a R I Z S Á T !

Művészet vagy mesterség?

Hallani ugyan szakácsművészetről, mégis hagyományromboló szándékkal tettem fel a kérdést, hogy vajon művészet-e az a tevékenység, amit konyhanyelven főzésnek neveznek. Miután nem titkolom senki elől, hogy a főzésről, s talán a sütésről szeretnék gondolatokat boncolgatni olvasóim örömeire, mindjárt közlöm is az okot, ami erre a tetre indított.

Mivel a felsőoktatásban tanulók igen nagy hányada művészi silány kosztban, s úgy tippelem, e percben is sokaknak korog a gyomra, vagy társért kiált benne a vajjas kenyér, kekszes szendvics, talán jó ok arra, hogy legalább olvassanak a kajáról, ételről, tápról, betevőről, falatról, nyálmányárról.

Először is az a kérdés, hogy művészet vagy mesterség? Másodszor jó lenne minél több V.I.P. belépőt kiosztani képzeletben az étel-alkotás világába. Szóval mesterség abban az értelemben, hogy lehet érte pénzt kapni, még ha nem is első osztályú az a valami, amit árul a büfé, étterem, kaja gyanánt. Csak egy pecsét kell hozzá, egy engedélyre, mert ha nincs pecsét, akkor tud kinek a — csét. Szerintem minden felelősségteljes visszhangkutató egyetért ebben.

S hogy művészet, abban semmi kétségem. Még egy hamburger is lehet művészet. Művészi. Ennek két része van: az étel, ami legyártott, elkészített, elfogyasztat-

tott és jónak találtatott. És maga a tevékenység, amíg süttögeted a husit, de nem préselt disznóbort és szeletelt gyfkhúsfelvágottat, hanem jó kis nagymama kertjében rőfőgőt! Nyesed a retket, paradicsomot, kiveszed a hűtőből a kecsöpöt, amit jól belecsöpögtetsz a végén, szól a rádióban a kedvenc slágered és füttyörészve szteppelgetsz, aztán eszedbe jut, hogy van gomba, csigakonzerv, elkezded vadul spékelní baconnal, izzadságcsepp gurul végig arcodon, harci kiáltással hinted a füstölgő húsrá a tengeri sót, fokhagymaport, bazsalikomot, s észreveszed, hogy valahonnan egy szakácskötény tekeredett rád, de akkor már nagyon otthonosan mozogsz benne, mikor isteni jelként csenget a mikro és lágyan omlik már a gőzölgő-illatos hambi-zsemle. A hagymakarikák szépen a helyükre kerülnek és érzed, hogy egy igazi műalkotás fogant meg kezeid között, még szebb, mint a reklámban, mert véletlen akadt egy petrezselyemlevél, amivel díszítheted, és már ráhussantanád hanyag eleganciával a porcukrot — mintegy betetőződésképpen — de rájössz, hogy csak a katarzis az, ami ennyire elragadtatott.

A kérdés ezzel meg is van oldva. Természetesen művészettel állunk szemben. Tessék megkóstolni, s ha az ízek kicsit sántítanak is, oridzsina hazai. A saját főztőd. Egyedi. Egyed!

Szlanicsán Rózsa

TŰZALKONY

Madárelétű pókkastélytéglák
megpedő csilláma von csendet fölém.
Pocsolyaotthonából szúnyoghad támad.
Már görbe bottal szállnak.
Rozsdásodó napkoszorú utolsó
szilánkjai pattannak fejemre,
széktámlára akasztják köntösüket a fák.
Sírásra görbült szájú takaróm az
égi fődém.

Mint szelíd őz lép az ősz avaron.
Lehullott színes paletta-jelek
ázenik a fehér telet.
Csillagok portája már fagytól ragyog.

Dörömbölök a semmi kapuin,
csak a csend felel.
Majd megtanít, hogy minden fal
vár hit

És Isten megemel.

FORR A DALOM (részlet)

Üveg benne szörny
úgy nevezik: húgy
Amúgy pisi, de mindegy

A nagyok isznak nagyot
hihihihi
dülöngélnék és elesnek

Anyu kérdi
mit írsz?
ilyeneket írok

Csikó, futó, bástya
rajta a táblán
eddig

Csámcsám-hám-nyám
kár szaladni
mer' csak gyors

boci

AZ ÁLOM KEVÉS

Fölfelé havazik Az ágról
leválik néhány hópehely
s csillagig lebegne Az álom
kevés Itt mindent tudni kell

Kevés a sejtés Ellebeg
mállik Csak a nehéz anyag van
Belső fölimerésemet
a szétfoszlót kinek mutassam

Kinek mondjam el hogy vagyok
bár kívül-belül zúg a hajsza
Tombolnak örült viharok
Varjúcsapat röppen a napra

De nincs nap Csak a tiszta hó
csillagzik arcodra-kezedre
Nincs éden Csak a mozduló
ember élet-halál fegyelme

Liki

Szepesi Attila

K ö n y v a l j á n l ó

R e g é n y

Joseph HELLER: A 22-es csapdája

Heller tétele: hogy a háború a legnagyobb örültség, amit az ember valaha kitalált. S ezen az abszurd helyzeten – a háborún – belül minden abszurd, ami csak történik. Évek óta készülok elolvasni: már-már azt mondogattam magamnak, azt a nyomorult könyvet mostmá csak elolvasom, mert presztízskérdéssé válhat a dolog, nem baj, hogy háromszor belekezdtem és összecsaptam mert uncsi volt, és egyszer csak újra elkezdtem és megtört az átok. Sikerült a kb. ötszáz oldalon 3-4 nap alatt átmennem anélkül hogy melán járt volna a szemem egy-egy soron, mert nem értem, mit akar az ürge. Na, ezt vál-

totta ki belőlem.

Az egyik főhős Yossarian, aki mindent megtesz azért, hogy ne kelljen újabb bevetésre repülnie, mert számára saját élete a legfontosabb. A legsunyibb, legpoénosabb, legsúlyosabb módokat találják egyesek a túlélésre, akárcsak a szellemi épség megőrzésére, bár azt hiszem ez senkinek nem sikerült. Közben folyton mindenki ha akarja, ha nem és különben is beleesik, mert ez elkerülhetetlen és nincs orvosi felmentés sem se semmi a 22-es csapdája! Ne totojazzatok! A könyv könyvesboltban és antikváriumban, vagy ha jól szétnézel még otthon is megtalálható, mert nem kikerülhet. (különben is! A tesi-kikérőt is megszüntették. Szerintem van összefüggés!)

N o v e l l i a

E. A POE: A Maelström poklában

A tölcser belseje, amennyire a szem beléje láthatott, csillogó, sima, feketéllő vízfal volt, mintegy negyvenöt fokos szögben hajolva a látóhatárra, szédítő körben forogva, dagadva és növekedőn – a hangja félig nyögés, félig ordítás, majd börgés: hang, amelyet a hatalmas Niagara sem küld az ég felé.

A hegy alapjáig megremegett, a sziklák mintha leváltak volna. Arcra borultam, és szörnyű idegizgalmamban görcsösen kapaszkodtam a gyér fűszálakba.

– Ez – mondtam bártortalanul az öregnek –, ez nem lehet

más, mint a Maelström óriási örvénye.

...bizony ilyen félelmetes tud lenni egy természeti jelenség. De hogy figyelmetek ne lankadjon az iménti részlet után sem, tartozik egy igen érdekes leírás is a novellához, még pár oldalon át, ugyanis ebbe a különleges örvénybe bárki belemehet csak ki nem jöhet. Még darabokban is csak ritkán. Aki elmeséli a sztorit, az mégis megmenekült. Remélem, egyszer egy üres órátkban elég kíváncsiak lesztek ahhoz, hogy elolvassátok, hogyan is történt mindez?

E.A.Poe: Mellonta tauta (science fiction elbeszélések)

V e r s

Gergely ÁGNES: A tanár

Ezt a verset már csak azért is olvassátok el, hogy tudjátok, kábé mire lehet számítani, ha esetlegesen sikerül egy tanári diplomát összehozni, s netalántán egy állás is akad a horogra, mert az ülés az lassítja a vérkeringést, ülésről meg vagy egy óra alatt ér ide a busz. Különben meg nem árt művelődni. Ja és kétnyelvű.

„Quo usque tandem abutere Catilina patientia nostra...” Aztán földrajzszakosnak képeztem át magam, hogy legalább térképen láthassam Itáliát. – „Nézzék, kérem, a néptribunok lábnyomát, az esti varjakat, a lávakövek mozgulatait...” Csöngettek. Főbb terményei: rizs, burgonya, cukorrépa, szőlő, a havasi legelőkön szarvasmarhát tenyésztenek. Később megrótt az igazgatóm, nem vagyok aktív, nem támogatom a rongy-gyűjtést. – „Ciceró – mutatott rám ujjal egy kölyök –, a Ciceró megint fönn jár a Via Appián.” Akkor már a sarki kocsmába jártam. Visszafelé nem vittek lábnyomok – quo usquetandem – természetesen, igazgató elvtárs – még egy folyosóügyelet hátra van – indulok azonnal.

B ö l c s e s s é g

Anthony de MELLO: A csend szava

Azt hiszem, külön kell már nyilvántartanunk az olyan könyveket, amik rövid elbeszéléseket, gondolatokat, aforizmákat tartalmaznak, mert oly sok van belőlük a piacon. Az emberek egyre többet foglalkoznak az ilyesfajta könyvekkel, ezért aki abból él, hogy kiad, az ezt ad a népnek most. Hát-tal nem kezdünk mondatot, azt hiszem, az ilyen könyvekből ezt nem fogja megtanulni az utókor. Én persze megértem, hogy

nincs ideje olvasni senkinek. A lényeg végre: a szerző alcímként meg is jelölte opusának lényegét „egy perc bölcsesség”. Ha valakinek csupán tényleg csak néhány futó pillanatra kell a nyugalom, csend, harmónia és persze az a bizonyos bölcsesség, akkor bátran forduljon ehhez az úrhoz röpké olvasmányokért. Tényleg három mondatosak és általában egy Mester bölcs válaszait írja le az oktondi kérdezők ügyeire és bajaira. S a Mester beszél valóságról, felszínességről, különbségről, lencsevégre kapásról és egyéb létkérdésekről.

Z s u k a V .

1980 körül a nyugati sajtóban röppentek fel olyan híresztelések, ami arra enged következtetni, hogy Zsuka Morovna áll azok mögött a klónozási és atomkísérletek mögött, amiket a Havana Castro Center föld alatti laboratóriumaiban folytattak szovjet tudósok bevonásával. A művésznek a katonák személyéből kiindulva sokan úgy vélik, Zsuka klónoztatta magát. Ezt támasztja alá az a felvétel, amin Zsuka megkettőződve látható. A képet Mihajlovic Koko Koval paparazzo készítette, ez is része volt az aktáknak, de nem valószínű, hogy eredeti.

Tisztelt olvasók, visszajelzések alapján kiderült, elvesztették a fonalat a Morovna-sztoriban.

Most azonban fény derült az igazságra! Minden megváltozhat, ha hiszünk annak, hogy Zsukát klónozták, s csak a prototípus halt meg 1987-ben. Szemfüles Lajcsi'© és Solyomszem Pista kollégám a nyomozati anyag alapján a következő összefüggéseket szabozta ki:

Zsuka biztos, hogy több Zsuka, mert:

- 1981 karácsonyán Oszamba bin Láda Szuperköcsög etióp vegyész és örmény népdalénekes klóntestvére, A száz celsius fok frontembere Elton Dason egyszerre nősült 2 különböző

helyen, bizonyos Nünü Nanákkal. Ez Zsuká tatu szakrális neve.

- Egy polyetilén polihisztor sem képes akkora életművet állítani, közben politikai, gazdasági és nukleáris veszélyeztetést előidézni, mint Nünü Nana, azaz Zsuká. Valamint nem jellemző egy emberre, hogy egyszerre két helyen legyen.

Ami a fenti „vadászra” bizonyíték:

- 1977 májusában az USA-ban egy N. N. által deklarált röpiratot terjesztettek egy szeparatista öko- és terrorszervezet diákaktivistái. A felhívásban az állt, hogy az USA támogatja meg 35 éven belül Irakot, mert különben Kuba megtámadja az USA-t. (Ez az atomkísérletekkel összefüggésbe hozható.)

- 1980-ban az örményországi ZSIZSIK III/2. nevű kiadó tanulmánykötetet dobott piacra. NANA ASTROWAR TRANZIT címmel; a kötetben N. N. aláírással, egy NANA DAS NANOROBOT című anti-utópikus társadalomvázlat szerepel. Láda kézjeggyel egy vegyész értekezése is olvasható arról, hogyan vonható ki C-vitaminból lépfene baktériumtenyészet üzemképesen.

- 1981-ben egy amerikai légitámaszpont tanfolyamán pilótaigazolványt bocsátot-

tak ki egy etióp asszony, Nünü Nana részére.

Kedves Olvasóink a következő számban további részleteket tudhatnak meg arról, hogy jelent-e potenciális veszélyt az emberiség számára a Zsuka Morovnák hada, addig is kérek mindenkit, szabadidejében személtre-akók táján kutassanak a nyomozati akta utolsó, ismeretlen oldalai után!

Névtelen levélíró juttatott el olyan nyomozati dokumentumokat a Tű szerkesztőségébe, amit egy nemzetközi titkosszolgálati egység készített 1977 és 1981 között. Az ismeretlen felhívta figyelmünket arra, hogy a Sándorfalvi úton, a szeméttelép környékén találta az iratokat. Egy telefonhívást is kaptunk az akták ügyében, bizonyosan álnéven mutatkozott be Latabár Kálmán kiskundorozsmailakos, hogy a dorozsmailakos szeméttelépen gyanús papírok hevernek szanaszét. Meglehetősen nagy összeget kért cserébe, amin megveszi ezt a nőt.

Miután birtokunkban van majdnem a teljes aktaállomány, megdöbbentő információkat tudunk elárulni nektek.

Szlanicsán Rózsa

A Bécsi Kávéház estjei a Feketesas utcában

Csehók, kocsmák, pubok manapság már nagyon elterjedtek. Füst, zaj, talán kédsobálás. Van azonban, aki nem ilyenre vágyik. Külföldön – tőlünk inkább nyugatra vagy délre – találkozhattunk már régebben is azzal a kávéházi hangulattal, ami nálunk az 1800-as évek végén hódolt. Egy polgári társadalomhoz szorosan kapcsolódó világ volt ez, ahol „egyasztalhoz” ültek költők, írók, festők, kutatók és a polgárság széles köre megvitatni hangulatos emberi környezetben az élet fontos dolgait. Aztán jött a XX. század második fele, ahol pontosan ennek megszüntetése volt a cél nálunk. Inkább igyuk le magunkat mindegy, hogy hol, a világ meg történik, ahogy akar. Persze, ha az embernek sok pénze volt és kedvezményezett, akadtak lehetőségei rendkívül reprezentatív helyekre járnia.

Elmúlt az ötven év igénytelensége. A megújulás kényszerítette a társadalomból az igényességet. Ismét megjelentek a kávé- és teaházak, elegáns cukrászdák, ahol nyáron még hűs terasz is várja a vendégeket. Áraik pedig megfizethetőek.

Ilyen világnak, milliónek és a társadalmi igényeknek megfelelően alakította ki Papp Róbert tulajdonos, Ottó Ferenc társtulajdonos és Horváth Roland üzletvezető a Bécsi Kávéházat. Az ötlet Katalóniából, Barcelonából indult és Bécs romantikus belvárosának hangulatos kávéházi mintájára készült el. 2001. július 5-én nyitotta meg kapuját a nagyközönség előtt, a Feketesas utca 19-21. szám alatti

házban. Az épület maga is szecesszió jegyében épült. Az Osztrák-Magyar Monarchia polgári társadalmának igényességét tükrözve. Mára már többször átépítették, de apró jegyek még utalnak eredetére. Belépve a kávéház ajtaján tág tér, tonett székek, kis asztalok, sürgő-forgó elegáns öltözetű, ked-

ves felszolgálók fogadnak. Elveszni e térben mégsem lehet, mert bordó színű falai, díszítései, az óriási ablakain beáramló fény melegséget áraszt. Az ide betérők egy része már törzsvendeg, de vannak olyanok, akik gyorsan elfogyasztva kávéjukat és egy pogácsát, már

rohannak is tovább és természetesen vannak, akik megadva a módját, nyugodtan újságot olvasva töltik el itt napjuk egy részét. Kávé, tea, elegáns borok mellett fogyaszthatunk a hideg konyha választékából, a cukrászati remekéből és mindezek mellé, akár még egy szivarra is rágyújthatunk!

Ezen kívül hangulat-kiegészítőkkal is szolgál az ide látogató vendégeknek a kávéház.

Szerdától szombatig 17 órától Kurina Miklós zongoraművész estje hallható.

Vasárnaponként ugyancsak 17 órától if. Rácz Lajos vezetésével cigányzenekar játszik szalonzeneit, a helynek

megfelelően szmokingban. Minden hónap elején hétfőn vagy kedden dzsessz zenekarok lépnek fel és különböző ruházati cégek divatbemutatói tekinthetők majd meg. A programok ingyenesek.

A nemdohányzó teremben jelenleg Vadai László amatőr festő olajképei láthatók.

Mindezen programok mellett (csendes) társasjátékokkal – sakk, jenga, scrabble – lehet az időt eltölteni. Ha pedig a futball vagy a reality show érdekli a vendéget, óriáskivetítőn követheti figyelemmel.

A Bécsi Kávéház szeretettel vár mindenkit a hét bármely napján 7-23 óráig!

Cs. Szabó Zsuzsi

PIZZÁK

L	XXL	
1. 380,-	41. 1.030,-	Sajtos
2. 450,-	42. 1.215,-	Mozzarellás
3. 390,-	43. 1.055,-	Csupasajt
4. 430,-	44. 1.165,-	Sonkás
5. 390,-	45. 1.055,-	Gombás
6. 440,-	46. 1.190,-	Sonkás-gombás
7. 450,-	47. 1.215,-	Paprikás
8. 520,-	48. 1.405,-	Kagylós
9. 650,-	49. 1.755,-	Tengeri herkenyűs
10. 580,-	50. 1.570,-	Tonhalmás
11. 470,-	51. 1.270,-	Hawaii
12. 440,-	52. 1.190,-	Kukoricás
13. 465,-	53. 1.260,-	Szalámis
14. 440,-	54. 1.190,-	Vegetáriánus
15. 455,-	55. 1.230,-	Csipős
16. 450,-	56. 1.215,-	Kolbászos
17. 450,-	57. 1.215,-	Tojásos
18. 440,-	58. 1.190,-	Popeye
19. 465,-	59. 1.260,-	Chillis babos
20. 440,-	60. 1.190,-	Vecsési
21. 495,-	61. 1.340,-	Len Degesz
22. 430,-	62. 1.165,-	Töltött
23. 350,-	63. 950,-	Lekváros
24. 350,-	64. 950,-	Gyümölcsös
25. 600,-	65. 1.755,-	Kívánság
26. 480,-	71. 1.300,-	Éta féta sajtos pizza

HA MÉG FÉR...

131. 190,-	Sült burgonya
132. 440,-	Korkodó tálka
133. 410,-	Tavaszi szél
134. 410,-	Chillis bab

TÉSZTÁK

81. 370,-	Bolognai spagetti
82. 380,-	Milánói spagetti
83. 455,-	Carbonara
84. 390,-	Stavros tészta
85. 405,-	János Vitéz tészta
86. 410,-	Vegetáriánus spagetti
87. 365,-	Mékk Elek ciedel
88. 365,-	Sajtmártásos spagetti
89. 445,-	Csupasajt spagetti
90. 455,-	Gaudium
91. 455,-	Pótolni lecke
92. 420,-	Gyógyhalászkok eledel
93. 455,-	Len Degesz spagetti
94. 455,-	Lasagne
95. 365,-	Sonkás kocka
96. 365,-	Türös csusza
97. 345,-	Sajtos tészta
98. 290,-	Mákos tészta
99. 290,-	Díós tészta
100. 290,-	Grízes tészta
101. 340,-	Nem piskóta

LEPÉNYEK

66. 105,-	Lepény (sütemény)
67. 190,-	fohagymás lepény (tejföl, sajt, fohagyma)

PALACSINTÁK

357. 85,-	Kakaós
358. 85,-	Lekváros
359. 85,-	Türös
360. 85,-	Mákos
361. 85,-	Díós
362. 85,-	Fahéjas

DESSZERTEK

111. 260,-	Gyümölcskehely
112. 245,-	Fagyókehely
113. 265,-	Pudingtorta
114. 245,-	Gesztenyepüré
115. 250,-	Somfó galuska
118. 320,-	Ball szigetértől jöttem

SALÁTÁK (1/5 DKG)

121. 55,-	Majonezes kukarica
122. 70,-	Majonezes zöldborsó
123. 65,-	Majonezes zöldbab
124. 85,-	Majonezes tojás

CSOMAGOLÁS

Pizza doboz „L”	55,-
Pizza doboz „XXL”	125,-
Műanyag svéd tál	35,-
Műanyag evőeszköz	5,-
Papírcsomagolás	10,-

498 670 INGYENES HÁZHOZ SZÁLLÍTÁS
TELEFON

Ahogy
a csizmámat
nézem,
repülni fogok

Új járatok
Velence, Bologna

2002. október 31-ig 39 900 Ft, kísérőnek 29 900 Ft

Hogy hova? Hát persze, hogy a csizmára.

Hiszen a Malév új járatai alig egy óra alatt elrepítenek Olaszországba. 50 személyes új Bombardier jetjeink ezentúl nem csak Prágába, Stuttgartba és Skopjéba repülnek, hanem Velencébe és Bolognába is, mert szeptembertől két új közvetlen járat indul Budapestről Olaszországba.

Törzsutasaink gondola-utalványt kapnak most ajándékba, ha a Malév új járatával Velencébe utaznak.*

MALEV Hungarian Airlines

Szállunk rendelkezésére

*Részletes információt a 235-3888-as telefonszámon, a 06-40-212121-es kék számon, a budapesti és vidéki Malév-jegyirodákban, a Malév Partner-irodákban, valamint az utazási irodákban kaphat.